

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Trogir

Poslovni broj: P Ob-450/21-80

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, po sucu Denisu Dučiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jele Odak iz Trogira, Put Dragulina 47, OIB: 14948014551, zastupana po punomoćniku Ivanu Duplančiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ljubičić, Vrdoljak i partneri, sa sjedištem u Splitu, Sukojišanska br. 4, protiv tuženika: pod 1). Denisa Milata iz Segeta Donjega, Ulica Sv. Danijela 15, OIB: 26307117068, zastupan po punomoćniku Milošu Kandžiji, odvjetniku u Trogiru i pod 2). Denie Milat, Italija, Via Del Annunziata 58, Citta sant Angelo 58, OIB: 78719429161, radi utvrđenja bračne stečevine i predaje u suposjed i korištenje, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 15. rujna 2026. godine u prisutnosti tužiteljice Jele Odak uz punomoćnika Ivana Duplančića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Ljubičić, Vrdoljak i partneri d.o.o., Split, tuženika pod 1) Denisa Milata uz punomoćnika Miloša Kandžiju, odvjetnika u Trogiru i tuženice pod 2) Denie Milat, na ročištu za donošenje, objavu i dostavu presude održanom dana 29. listopada 2026. godine;

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da nekretnina označena kao čest. zem. 3461/2, upisana u ZU 3557, k.o. Seget, ukupne površine 873 m², koja se sastoji od vrta površine 279 m², dvorišta površine 500 m² i zgrade (opće) površine 94 m², katastarske oznake kat. čest. zem. 3047 k.o. Seget Donji, predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice Jele Odak, OIB: 14948014551, iz Trogira, Put Dragulina 47, i pravnog prednika tuženika pok. Žarka Milata, OIB: 87050105381, iz Segeta Donjeg, Ulica sv. Danijela 15, i to tužiteljice u suvlasničkom omjeru od 26/100 dijela, a pravnog prednika tuženika u suvlasničkom omjeru od 74/100 dijela, pa se nalaže brisanje prava vlasništva na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557, k.o. Seget, s imena tuženika pod 1) Denisa Milata, OIB: 26307117068, iz Segeta Donjeg, Ulica sv. Danijela 15, za 26/100 dijela cjeline, uz istodobnu uknjižbu prava vlasništva na toj nekretnini za 26/100 idealnog dijela cjeline na ime tužiteljice Jele Odak, OIB: 14948014551, iz Trogira, Put Dragulina 47.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim se zahtjeva utvrđenje prava vlasništva s osnova bračne stečevine za nekretninu iz toč. I. za više zahtijevani udio od 24/100 dijela prava suvlasništva i zahtijevanoga upisa brisanja u tom dijelu upisanoga prava suvlasništva s imena tuženika pod 1) Denisa Milata, OIB: 26307117068, iz Segeta Donjeg, Ulica sv. Danijela 15 i upisa uknjižbe u tom dijelu prava suvlasništva na ime tužiteljice Jele Odak, OIB: 14948014551, iz Trogira, Put Dragulina 47.

III. Nalaže se tuženiku pod 1) Denisu Milatu, OIB: 26307117068, iz Segeta Donjeg, Ulica sv. Danijela 15, u roku od 15 (petnaest) dana predati tužiteljici Jeli Odak, OIB: 14948014551, iz Trogira, Put Dragulina 47, u suposjed i slobodno korištenje nekretninu iz točke I., i to obiteljsku kuću s okućnicom anagrafske oznake Seget Donji, Ulica sv. Danijela 15, izgrađenu na čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557, k.o. Seget.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove proizišle iz ovog postupka.

Obrazloženje

1. Tužba u ovoj uvodno označenoj pravnoj stvari podnesena je kod ovoga suda 1. listopada 2021. godine, prvotno u odnosu na pravnog prednika stranaka, prethodnoga tuženika Žarka Milata, u kojoj tužbi tužiteljica u bitnom navodi da je sa svojim bivšim bračnim drugom, ovdje prethodnikom sadašnjih tuženika 28. studenog 1970. godine sklopila brak, koji brak je razveden pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru, poslovni broj P Ob-597/19 od 26. ožujka 2020. godine, s tim da su bračni drugovi u tijeku trajanja bračne zajednice zajedničkim radom i sredstvima stekli nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, u ukupnoj površini od 873 m², vrt u površini od 279 m², dvorište u površini od 500 m², zgrada (opća) 94 m² i čest. zem. 3461/3, u površini od 1077 m², vinograd, u površini 577 m², oranica u površini od 500 m², obje upisane u ZU 3557 k.o. Seget, (sve to katastarske oznake 3047 k.o. Seget Donji), pa se tim tužiteljica poziva na odredbe zakona koji propisuje prava stečena s osnova bračne stečevine sa postavljenim tužbenim zahtjevom radi utvrđenja takvoga prava tužiteljice na predmetnoj nekretnini kao bračnoj stečevini s obzirom na stečeno suvlasništvo, zahtjevno u utvrđenju takvoga prava za udio tužiteljice od 1/2 suvlasničkoga udjela cjelokupne nekretnine, tako i upisa takvoga prava u udjelu od 1/2 suvlasničkog udjela u odnosu na upisano u zemljišnim knjigama pravo vlasništva na ime prednika sadašnjih tuženika, ranijeg tuženika Žarka Milata. Istodobno s ovom tužbom postavljen je prijedlog tužiteljice- kao predlagateljice osiguranja radi osiguranja nenovčane tražbine predloženom privremenom mjerom, zabranom naznačenom tuženiku- kao protivniku osiguranja Žarku Milatu zabranom otuđenja i opterećenja 1/2 dijela nekretnine koja je postavljena kao predmet tužbenog zahtjeva, ovdje kao predmeta takvog osiguranja, uz zahtjev da se takva zabrana upiše u zemljišnoj knjizi za predmetnu nekretninu, sa prijedlogom da ovako određena privremena mjera traje do pravomoćnoga okončanja ovoga parničnoga postupka i nakon toga do proteka roka od petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

2. Kako je tijekom ovoga parničnog postupka raniji tuženik Žarko Milat umro, to je iz toga pravnoga razloga rješenjem ovoga suda od 2. kolovoza 2023. godine, prekinut ovaj parnični postupak i istovremeno je nastavljen pozivom sadašnjim tuženicima pod 1) Denisu Milatu i pod 2) Denii Milat, kao nasljednicima ranijeg tuženika da preuzmu postupak.

3. Tako je tužiteljica nastavkom postupka, podneskom od 29. lipnja 2023. godine, a isto uređeno u numeraciji nekretnine podneskom od 20. prosinca 2023. godine, dakle tijekom prethodnoga postupka, preinačila tužbu postavljanjem drugog zahtjeva uz već postojeći, tako da je uz prethodni tužbeni zahtjev postavila kao drugi zahtjev obvezu prema tuženiku pod 1) Denisu Milatu, ovome kao pravnom slijedniku ranijeg tuženika i onome koji nekretninu drži u isključivom posjedu da u predloženom paricijskom roku preda tužiteljici u suposjed obiteljsku kuću sa okućnicom anagrafske oznake Seget Donji, Ulica Sv. Danijela 15, označene u zemljišnoj knjizi kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget.

4. Konačno, tužiteljica podneskom od 10. srpnja 2026. godine, uređuje i precizira ranije preinačenu tužbu sada usklađujući ovdje postavljeni tužbeni zahtjev s rezultatima identifikacije nekretnine koja je ovdje predstavljena kao bračna stečevina i na njoj naknadno provedenim upisima i to nekretnine sada tužbenim zahtjevom označene i opisane kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557, k.o. Seget, ukupne površine 873 m², koja se sastoji od vrta površine 279 m², dvorišta površine 500 m² i zgrade (opće) površine 94 m², (katastarske oznake kat. čest. zem. 3047 k.o. Seget Donji), ustrajući u prethodnom postavljenom tužbenom zahtjevu u onom dijelu kojim se zahtijeva utvrđenje bračne stečevine tužiteljice i njenog bivšeg bračnog druga, kao pravnog prednika sadašnjih tuženika sa zahtjevom za utvrđenje suvlasničkog udjela tužiteljice na predmetnoj nekretnini s naslova toga pravnog osnova u udjelu od 1/2 dijela cjeline uz zahtjev izdavanja naloga za brisanje toga stečenoga prava vlasništva u tom suvlasničkom omjeru s upisanog imena tuženika pod 1) Denisa Milata, uz istodobnu uknjižbu takvoga prava vlasništva na toj nekretnini za suvlasnički udio 1/2 na ime tužiteljice (toč. I. konačno postavljenoga tužbenog zahtjeva), uz ustrajanju na prethodnom postavljenom tužbenom zahtjevu iz tako preinačene tužbe kojim tužiteljica zahtijeva izdavanje naloga tuženiku pod 1) Denisu Milatu, u predloženome paricijskom roku predaje tužiteljici, u suposjed i slobodno korištenje nekretnine označene i opisane iz točke I. tako uređenoga i usklađenoga tužbenog zahtjeva, i to označene kao obiteljske kuće s okućnicom anagrafske oznake Seget Donji, Ulica sv. Danijela 15, izgrađene i položene na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557, k.o. Seget (toč. II. konačno postavljenoga tužbenog zahtjeva).

5. Prethodno u odgovoru na tužbu podnesenom podneskom od 28. ožujka 2022. godine, a tako i sadašnji tuženik pod 1) Denis Milat- nastavno prvotuženik, poriče iznesene navode iz tužbe, odnosno iznesene činjenice da bi tužiteljica i raniji tuženik Žarko Milat (kao pravni prednik sadašnjih tuženika), za vrijeme trajanja braka zajedničkim radom i sredstvima u punom opsegu stekli nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, upisanu u ZU 3557 k.o. Seget, s tvrdnjom ovog tuženika da ova nekretnina kao zemljište predstavlja posebnu imovinu ranijeg tuženika Žarka Milata, koju je ovaj stekao darovanjem od svog oca i majke pok. Ivana i Jele Milat rođ. Tomaš.

6. Ujedno je prvotuženik tijekom ovoga parničnoga postupka podneskom od 25. listopada 2023. godine, uz to što osporava navode već iznesene u tužbi kao neosnovane i neistine, istakao da je predmetna obiteljska kuća koja je predmet ovoga postupka izgrađena na zemljištu koje je bilo u isključivom vlasništvu pok. Jele Milat ž. Ivana, majke ranijeg tuženika Žarka Milata, odnosno bake tuženika, koju je nekretninu

ista dobila po osnovi nasljeđivanja iza njenih roditelja i u diobi s bratom Lovrom Tomašem pok. Joze, te da je na toj nekretnini zajedno sa svojim suprugom započela s izgradnjom te kuće podigavši prizemlje, a nakon čega je takvu nekretninu i u tom stanju darovala sinu, ovdje ranijem tuženiku Žarku Milatu koji joj je trebao osigurati smještaj u toj kući, ali je u međuvremenu došlo do spora između imenovane Jele Milat i njenog supruga, obaju kao tužitelja i ovdje ranijeg tuženika Žarka Milata u pogledu te nekretnine na kojoj se nalazi predmetna kuća. Nadalje prvotuženik ovim dalje ističe da je i sam sudjelovao u opremanju i uređenju prizemlja obiteljske kuće izvodeći znatne građevinske radove uređenja, kao i što ističe da bi takvo što, ali samo u pogledu neznatnih građevinskih zahvata i uređenja doprinosila tužiteljica, tako da bi joj s ove osnove bio opravdan jedino obveznopravni zahtjev za izvršena takva ulaganja, posebno ističući prigovor, a kasnije tijekom ovoga postupka i istog dopunjujući kojim u potpunosti derogira zahtjev tužiteljice usmjereno na prvi kat predmetne obiteljske kuće tako i na pomoćni objekt, tvrdeći da je sam i to isključivo svojim radom i sredstvima te upotrijebljenim materijalom taj prvi kat i pomoćni objekt izgradio i uredio ga u sadašnjoj namjeni, tako da bi upravo prvotuženik na tom dijelu nekretnine stekao isključivo vlasništvo i to kao svoje vlastito koje ne izvodi iz prava prednika već da ga je na taj način izvorno stekao, a da je ostali dio nekretnine stekao po osnovi valjanoga i konzumiranoga ugovora o doživotnom uzdržavanju, odnosno pravnog posla sklopljenoga sa svojim ocem, ovdje ranijim tuženikom Žarkom Milatom kao upisanim vlasnikom te nekretnine.

7. Podneskom zaprimljenim 1. rujna 2023. godine, sadašnja tuženica pod 2) Denia Milat- nastavno drugotuženica, za razliku od prvotuženika, prihvaća sve iznesene navode iz tužbe, odnosno iznesene činjenice od strane tužiteljica, protiveći se navodima iz odgovora na tužbu kako ranijeg tuženika Žarka Milata (kao pravnoga prednika sadašnjih tuženika), dakle drugotuženica prihvaća kao osnovane i opravdane navode tužiteljice da su tužiteljica i pravni prednik tuženika za vrijeme trajanja braka zajedničkim radom i sredstvima stekli nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, upisanu u ZU 3557 k.o. Seget, svaki za jednaki udio od po 1/2 suvlasničkoga dijela, ne priklanjajući se tvrdnji prvotuženika da ova nekretnina predstavlja posebnu imovinu ranijeg tuženika Žarka Milata. Upravo ovdje drugotuženica priznaje tužbu.

8. U tijeku ovdje izvedenoga raspravljanja po osnovi ovako postavljene tužbe i danih odgovora na tužbu sadašnjih tuženika, tužiteljica je na poziciji ovako postavljene tužbe kojom se predstavlja da su upravo tužiteljica i pok. Žarko Milat u braku u cijelosti izgradili i uređili prizemlje predmetne kuće, te da prvotuženik nije na bilo kakav način sudjelovao kako u izgradnji tako i u opremanju i uređenju prizemlja kuće, kao i što se osporava iznesena tvrdnja prvotuženika da bi isti o svom trošku izveo znatne građevinske radove na obiteljskoj kući u pogledu gradnje i uređenja prvoga kata tako i pomoćnoga objekta, tako da se prvotuženiku osporava njegov izneseni prigovor stjecanja prava vlasništva na tom dijelu nekretnine, sve to s obzirom kako su obiteljsku kuću u cijelosti tijekom trajanja bračne zajednice izgradili upravo tužiteljica i pok. Žarko Milat, tako da bi ta obiteljska kuća bila izgrađena i uređena desetljećima prije što prvotuženik tvrdi da je na njoj poduzimao radove njenog uređena i gradnje, s tim da tužiteljica ovom i dodaje da prvotuženik nakon smrti pok. Žarka Milata bez pravnog osnova koristi cjelokupnu nekretninu i tužiteljici ne omogućava, dakle čak i brani,

pristup istoj nekretnini, budući bi već ranije tužiteljica iz navedene nekretnine u kojoj je živjela desetljećima bila udaljena od strane pravnoga prednika tuženika pok. Žarka Milata, kojemu je iz toga razloga bila i izrečena mjera opreza u kaznenom predmetu zbog obiteljskog nasilja, tako da je prisiljena stanovati u neprikladnim i improviziranim stambenim uvjetima iako je osoba starije životne dobi i lošeg zdravstvenog stanja, tako tužiteljica ističe kako isključivo traži povratak u kuću koju je izgradila i u kojoj je živjela većinu života, a da joj prvotuženik neosnovano i bez bilo kakvoga razloga onemogućava suposjed predmetne nekretnine.

9. U pogledu privremene regulacije ovako nastaloga pravnoga odnosa, sud je odlučivao povodom u ovom postupku uz preinačenu tužbu podnesene privremene mjere, tako da je rješenjem o osiguranju nenovčane tražbine od 4. siječnja 2024. godine, radi osiguranja nenovčane tražbine tužiteljice kao predlagateljice osiguranja–suposjeda nekretnine, određena predložena privremena mjera kojom je naloženo prvotuženiku kao protivniku osiguranja, omogućiti predlagateljici osiguranja (tužiteljici), suposjed i korištenje nekretnine označena kao čest. zem. 3461/2, ZU 3557 k.o. Seget u određenom mu roku od 8 (osam) dana, uz ovlaštenje predlagateljici osiguranja, da uđe u suposjed i slobodno koristi predmetnu nekretninu s tim da je određeno da protivnik osiguranja, odgovara za štetu koja bi mogla biti nanijeta predlagateljici osiguranja ukoliko bi protivnik osiguranja, postupio protivno obvezi iz te privremene mjere uz to što je protivniku osiguranja, zapriječena novčana kazna ukoliko postupi suprotno tako izdanoj privremenoj mjeri i zabrani odnosno ukoliko spriječi izvršenje te privremene mjere, s tim da ista privremena mjera određena je da ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka, dok tijekom roka za žalbu niti žalba izjavljena na to rješenje ne zadržava njegovo izvršenje (sve kako je to određeno u toč. I. izreke toga rješenja o osiguranju). Nadalje, kod odlučivanja o predloženoj privremenoj mjeri odbijen je prijedlog radi osiguranja nenovčane tražbine u onom dijelu kojim je predložena privremena mjera zabrane otuđenja i opterećenja 1/2 dijela nekretnina označenih kao čest. zem. 3461/2 i čest. zem. 3461/3, obje k.o. Seget, koje nekretnine su tada i bile označene kao predmet osiguranja, (sve kako je to odlučeno kao u toč. II. izreke toga rješenja), dok je određeno da će se o zahtjevu o naknadi troškova iz toga postupka osiguranja odlučiti u odluci o troškovima proizišlih iz ovoga parničnog postupka, (sve kako je to i odlučeno kao u toč. III. izreke). Ovo rješenje o određenoj privremenoj mjeri postalo je pravomoćno jer stranke iz ovoga parničnoga postupka na isto rješenje nisu izjavile pravni lijek.

10. Tijekom provedbe raspravljanja u ovom parničnom postupku, sve stranke su ostale kod svojih pozicija i izjašnjenja, tako da tužiteljica predlaže da sud u potpunosti prihvati ovdje preinačeni i konačno tako i precizirani tužbeni zahtjev, dok se prvotuženik tome protivi, predlaže da se takav postavljeni tužbeni zahtjev u svemu kao neosnovan odbije, dok se drugotuženica u svemu priklanja tako preinačenoj tužbi i konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, dakle istog ne osporavajući, već osporavajući sve iznesene navode i u ovom postupku iznesene prigovore prvotuženika.

11. Po ovome valjalo je preispitati osnovanost preinačene tužbe i u njoj konačno preciziranoga postavljenoga tužbenog zahtjeva.

12. U provedenom dokaznom postupku izvedeni su slijedeći dokazi: pregledana je presuda Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru, poslovni broj P Ob-597/19 od 26. ožujka 2020. godine, Izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnoga odjela Trogir, broj ZU 3557 od 3. rujna 2021. godine, preslika omota spisa predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-158/86, i uz priložene preslike iz toga spisa predmeta i to tužbe zaprimljene kod suda 27. veljače 1986. godine, zapisnike s ročišta za glavnu raspravu od 15. travnja 1986 i iz listopada 1986. godine, izvotka iz zemljišne knjige za čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget, vjenčanog lista Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Matični ured Split, klasa: 223-03/19-003/4219, Ur. broj: 2181-06-02-19-1 od 20. prosinca 2019. godine, Povijest promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Trogir, klasa: 936-02/20-05/217, Ur. broj: 541-26-02-07/2-20-2 od 22. srpnja 2020. godine, Prijepis posjedovnog lista Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Trogir od 30. lipnja 2020. godine, presuda Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-158/86 od 9. listopada 1986. godine, s potvrdom pravomoćnosti, zaprimljeno kod zemljišnoknjižnog odjela suda u predmetu, poslovni broj Z-1107/87, Smrtovnica Splitsko dalmatinske županije, Matičnog ureda Split, klasa: 223-04/22-001-1835, Ur. broj: 2181-12-00-22-2 od 10. lipnja 2022. godine, Otpremnica i račun izdan Lesnina H d.o.o., PJ Dugopolje od 2. listopada 2020. godine, Ugovor o doživotnom uzdržavanju, ovjerenom od strane vršiteljice dužnosti javnoga bilježnika Danire Margete Nuber sa sjedištem u Trogiru, broj OV-2218/20 od 12. kolovoza 2020. godine, Rješenje Hrvatskih voda, Vodogospodarske ispostave za mali sliv Srednjodalmatinskog primorja i otoka, Split, klasa: UP/I-325-10/22-06/262595, Ur. broj: 374-3404-2-22-1 od 11. studenoga 2022. godine, Rješenje o nasljedstvu Kotarskog suda u Trogiru, poslovni broj O-2/53 od 25. svibnja 1954. godine, Elektroenergetskasuglasnost(EES)Hrvatskeelektroprivrede,Opreatoradistribucijskog sustava d.o.o, Elektrodalmacija Split, broj 401302-190285-0012 od 8. kolovoza 2019. godine, Ponuda o priključenju Hrvatske elektroprivrede- Operatora distribucijskog sustava d.o.o, Elektrodalmacija Split, broj 401302-190285-00120108 od 6. lipnja 2019. godine uz uplatnicu-univerzalni nalog za plaćanje od 23. rujna 2019. godine, izveden je dokaz saslušanja tužiteljice, tuženika pod 1) Denisa Milata pok. Žarka i tuženice pod 2) Denie Milat, svih kao parničnih stranaka, te je dalje izveden je dokaz saslušanja svjedoka Ivanice Vukman rođ. Milat, Dinka Titlića pok. Ćirila, Joze Tomaša pok. Lovre, Zvonimira Čarije pok. Ante, Joze Dujčića pok. Nike, Rosande Bubrić rođ. Odak, Petra Odaka pok. Stjepana, Marija Ivce pok. Mije, Marinka Mamuze pok. Iva, Nediljke Buličić rođ. Agić, Stane Buličić rođ. Odak, s tim je izveden uviđaj lica mjesta na nekretnini koja je predmet ovoga spora uz sudjelovanje ovdje imenovanih sudskih vještaka mjernika i vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnina, pregledani su vještački nalazi i mišljenja sudskih vještaka i to sudskog vještaka za geodeziju Ivana Rapića iz ovlaštene tvrtke za vještačenje „Tripodij geodezija“ d.o.o., Dugopolje od 24. veljače 2026. godine, sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnina Slavena Runje iz Splita, od 30. travnja 2026. godine, te je pregledan Izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Trogir ZU 3557 k.o. Trogir od 10. srpnja 2026. godine.

13. Daljnje dokaze sud nije izvodio jer stranke nisu predlagale izvođenje drugih već ranije predloženih dokaza niti da se provode daljnji dokazi budući stranke koje su i predlagale u ovom postupku izvođenje dokaza i to tužiteljica i prvotuženik po punomoćnicima na zadnjem ročištu za glavnu raspravu nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga izjašnjavajući se o ovome da su svi zatraženi dokazi od suda provedeni, te je time, sud uzimajući u obzir rezultate ovako izvedenog dokaznog postupka provedenog na glavnoj raspravi, razmatrajući svaki provedeni dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj međusobnoj povezanosti, odlučio kao u izreci ove presude.

14. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

15. Predmet postavljenoga i ovdje raspravljenoga tužbenog zahtjeva odnosi se na utvrđenje da nekretnina označena kao čest. zem. 3461/2 k.o. Seget, katastarske numeracije kat. čest. 3047 k.o. Seget Donji, što u svojoj naravi i kao takvo identificirano čini kao predmet spora samostojeću obiteljsku stambenu zgradu katnosti- prizemlje i kat s pomoćnim objektom, kojoj zgradi pripada dvorište i okućnica s vrtom i voćnjakom, anagrafske oznake Ulica Sv. Danijela 15 u Segetu Donjem, predstavlja bračnu imovinu stečenu tijekom bračne zajednice tužiteljice i ranijeg tuženika (pravnog prednika stranaka) svakoga za po 1/2 udjela vlasništva uz postojeći zahtjev radi upisa tako utvrđenoga prava vlasništva u zemljišnoj knjizi na ime tužiteljice i brisanja toga prava s imena prvotuženika kao sadašnjeg upisanog vlasnika tako i zahtjeva za izdavanje naloga prvotuženiku kao sadašnjem posjedniku predmetne nekretnine da dopusti tužiteljici suposjed i istu uvede u posjed iste nekretnine.

16. Prema podacima iz tužbe i odgovora na tužbu između parničnih stranaka i to tužiteljice i prvotuženika postoji spor o pravu tužiteljice na predmetnoj nekretnini, odnosno postoji spor kako o pravnoj osnovi tako i o samom opsegu postavljenoga zahtjeva.

17. U ovom postupku tužiteljica je prethodno postavljenu tužbu preinačila u stadiju prethodnoga postupka na način da je uz prvi postavljeni zahtjev radi utvrđenja vlasništva (suvlasništva) s osnova bračne stečevine i upisa tako utvrđenog prava, postavila i drugi glavni tužbeni zahtjev uz prvopostavljeni koji se odnosi na obvezu prvotuženika kao sadašnjeg posjednika nekretnine da tužiteljici kao suvlasnici preda u suposjed nekretninu koja je predmet ovoga spora.

18. Upravo je sadašnji prvotuženik, u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik za cijelo na predmetnoj nekretnini, koje takvo upisano pravo vlasništva u cijelosti izvodi iz prava svoga pravnog prednika, ranijeg tuženika Žarka Milata, čiji je pravni sukcesor, tako da prava koja prethodni tuženik Žarko Milat imao na nekretnini koja je predmet ove tužbe i tužbenog zahtjeva, derivativno sada izvodi prvotuženik, dok je drugotuženica u ovoj pravnoj stvari pravno legitimirana kao zakonska nasljednica ranijeg tuženika kako to i proizlazi prema podacima iz Smrtovnice Splitsko dalmatinske županije, Matičnog ureda Split, klasa: 223-04/22-001-1835, Ur. broj: 2181-12-00-22-2 od 10. lipnja 2022. godine, koja je prema procesnim pravilima parničnog postupka kao pasivno legitimirana bila potrebna preuzeti ovaj postupak, s tim da su oboje sadašnjih tuženika jedinstveni nužni suparničari, prema kojima je potrebno donijeti istu odluku povodom ovdje podnesenoga tužbenog zahtjeva tako da se njihova kontradiktorna

gledišta u pogledu ove tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva ne mogu razdvajati u pogledu bilo kakve različite odluke koja bi se odnosila na svakog od ovih tuženika posebno, osim jedinstvene i za oboje tuženika istovjetne odluke po ovako postavljenoj tužbi pa iz toga razloga nije bilo pravne osnove donositi kontumacijsku odluku u odnosu na ovu tuženicu povodom njenog priznanja tužbe, već je bilo nužno jedinstveno raspravljanje u pogledu ove pravne stvari.

19. Isto tako nije u pravu prvotuženik kada podneskom od 28. kolovoza 2026. godine, očitujući se na konačno postavljeni i precizirani tužbeni zahtjev iz podneska tužiteljice od 10. srpnja 2026. godine, prigovara preinaci tužbe tvrdeći da je tužiteljica tek po takvom uređenju tužbe preinačila tužbu postavljenjem uz prvi zahtjev novoga zahtjeva (u konkretnom slučaju zahtjeva za predaju u suposjed predmetne nekretnine), jer je, kako je to i gornje navedeno, tužiteljica već ranije i to u provedbi prethodnoga postupka takav tužbeni zahtjev u preinaci tužbe postavila, o kojem se raspravljalo u tijeku glavne rasprave i povodom kojeg je zahtjeva uz postavljeni zahtjev za određivanje takve privremene mjere ovaj sud takvu predloženu privremenu mjeru u svom karakteru pravomoćnim rješenjem o osiguranju te nenovčane tražbine i prihvatio i takvu mjeru odredio.

20. Utvrđenja iz uviđaja lica mjesta vezano za predmet ovoga postupka, izvedenog uz sudjelovanje ovdje imenovanih sudskih vještaka za geodeziju i građevinarstvo,

21. Iz uviđaja lica mjesta utvrđeno je da je riječ o nekretnini koja je identificirana u zemljišnoknjižnoj oznaci kao čest. zem. 3461/2 k.o. Seget, a koja odgovara numeracijskoj oznaci katastarske nekretnine označene kao kat. čest. zem. 3047 k.o. Seget Donji, koja nekretnina je sa istočne, zapadne i južne strane odvojena betonskim zidom od susjednih nekretnina, a sa sjevera čini joj granicu linija razgraničenja s Ulicom Sv. Danijela, s tim da je u naravi nekretnina predmetno zemljište sa izgrađenim objektom- stambenom zgradom anagrafske oznake Ulica Sv. Danijela br. 15, katnosti prizemlje i kat s pripadajućim dvorištem u sjevernom dijelu s položenim pomoćnim objektima i u južnom dijelu pripadajućim voćnjakom i vrtom.

22. Iz vještačkog nalaza i mišljenja sudskog vještaka za geodeziju Ivana Rapića iz ovlaštene tvrtke za vještačenje „Tripodij geodezija“ d.o.o., Dugopolje, od 24. veljače 2026. godine, povodom identifikacije predmetne nekretnine, koja je u svom opsegu obuhvaćena prikazom linija skice lica mjesta A-B-C-D-E-F-G-A, unutar te površine označen je položaj stambene zgrade, koja je katnosti prizemlja i kata s pripadajućim vanjskim stepeništem i balkonom na zapadnoj i južnoj strani, sa sjeverne strane stambenog objekta postojećeg poluukopanog pomoćnog objekta s prikazanim dvorištem, vrtom i voćnjakom koji su položeni na južnom dijelu.

23. Iz vještačkog nalaza i mišljenja sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnina Slavena Runje iz Splita, od 30. travnja 2026. godine, nalazi se procjembeni elaborat-50-04/26 od 30. travnja 2026. godine, kojim je prikazana i opisana cijela nekretnina koja je kao takva identificirana od strane ovdje imenovanoga sudskog vještaka za geodeziju, s utvrđenjem kakvoće radi procjene, koja se građevina,

objekt na predmetnom zemljištu, sastoji od prizemlja, neto površine od 75,85 m², prvog kata neto površine 67,87 m² i pomoćne građevine tog stambenog objekta neto površine od 48 m², s rekapitulacijom vrijednosti nekretnine i to utvrđene vrijednosti zemljišta koje je kvalitete građevinskog zemljišta s vanjskim uređenjem dvorišta, betonirane staze, ogradnih zidova i dr. u iznosu od 118.771,65 EUR-a, troškovne vrijednosti prizemlja stambene građevine (što se sastoji od prikaza kuhinje s blagovaonom, tri sobe, hodnika i kupatila), u iznosu od 74.205,85 EUR-a, troškovne vrijednosti prvog kata stambene građevine (što se sastoji od dijelom uređenoga u namjeni i dijelom neuređenog stambenog prostora), u iznosu od 90.876,00 EUR-a, te troškovne vrijednosti pomoćne građevine (koje je definirano u prizemlju stambene građevine), u iznosu od 29.220,48 EUR-a. Prema rekapitulaciji iz ovako izvedenoga vještačkog nalaza i mišljenja imenovanog sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnine izveden je vještački zaključak kako u svojoj ukupnosti ova nekretnina u omjeru zemljišta i stambenog objekta tako i u omjeru samog stambenog objekta, prema ukupnoj cjelini čini udio od 37,94% omjera zemljišta prema cjelini, udio od 23,70% prizemlja stambene građevine prema cjelini, udio od 29,03% omjera prvog kata stambene građevine prema cjelini i udio od 9,33% omjera pomoćne građevine prema cjelini, s tim da je od strane imenovanog sudskog vještaka procijenjena sadašnja vrijednost predmetne nekretnine u ukupnom iznosu od 313.073,97 EUR-a (zaokruživanjem u vrijednosti od 313.000,00 EUR-a). Prema prikazu iz ovoga vještačkog nalaza i mišljenja objektu nedostaje krov već je riječ o izvedenoj ravnoj betonskoj ploči.

24. Utvrđenja iz priloženih i pribavljenih isprava u dokaznom postupku.

25. Iz pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru, poslovni broj P Ob-597/19 od 26. ožujka 2020. godine, razvidno je da je između ovdje tužiteljice i njenog supruga, ranijeg tuženika Žarka Milata, brak sklopljen 28. studenoga 1970. godine te je isti brak razveden pravomoćnošću ove presude, s tim da proizlazi kako je između bračnih drugova bračna zajednica prestala tijekom srpnja mjeseca 2019. godine kada ju je tužiteljica zbog teško i trajno narušenih bračnih odnosa napustila odselivši se na drugi adresu svoga trenutnoga stanovanja.

26. Prema Izvratku iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnoga odjela Trogir, broj ZU 3557 od 3. rujna 2021. godine, za nekretnine označene kao čest. zem. 3461/2 (vrt 279m², dvorište 500 m² i zgrada (opće) 94 m²) i kao čest. zem. 3461/3, (vinograd 577 m², oranica 500 m²), razvidno je da u tom zemljišnoknjižnom ulošku opstojao upis odgovarajućeg i to 1. suvlasničkog udjela od 87/96 dijela na ime ranijeg tuženika Žarka Milata, a 2. suvlasničkog udjela od 9/96 dijela na ime treće osobe Lovre Tomaša pok. Joze, s tim da je prema izvršenoj identifikaciji sadašnje nekretnine koja je predmet tužbenog zahtjeva utvrđenja bračne stečevine i upisa na toj nekretnini i predaje tužiteljici u suposjed, sadašnji upis izvršen na ime prvotuženika za udjele od 87/96 dijela i 9/96 dijela, što čini upis prava vlasništva prvotuženika za cijelo, kako to proizlazi iz izvataka iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Trogir ZU 3557 k.o. Trogir od 10. srpnja 2026. godine, prema kojem u upisu Z-52249/23 od 21. prosinca 2023. godine postoji upis zabilježbe ovoga spora.

27. Prema priloženome ugovoru o doživotnom uzdržavanju, ovjerovljenom od strane vršiteljice dužnosti javnoga bilježnika Danire Margete Nuber sa sjedištem u Trogiru, broj OV-2218/20 od 12. kolovoza 2020. godine, razvidno je da su u tome ugovoru ugovorne strane raniji tuženik Žarko Milat, kao primatelj uzdržavanja s jedne strane i ovdje prvotuženik Denis Milat sin Žarka, kao davatelj uzdržavanja s druge strane, ugovorili uzdržavanje primatelja uzdržavanja od strane davatelja uzdržavanja, za nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, vrt površine 279 m², dvorište površine 500 m² i zgrade (opće) površine 94 m², ukupne površine 873 m², upisane u ZU 3557 k.o. Seget, na kojoj se nekretnini nalazi izgrađena obiteljska kuća, što je takav ugovor i bio pravna osnova upisa sadašnjeg prava vlasništva za cijelo na ime prvotuženika.

28. Iz rješenja o nasljedstvu Kotarskog suda u Trogiru, poslovni broj O-2/53 od 25. svibnja 1954. godine, razvidno je da je ovo rješenje o nasljeđivanju doneseno iza smrti Joze Tomaša pok. Ante, kojim je raspravljeno pitanje ostavine iza imenovanog ostavitelja u odnosu, između ostaloga, i za nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, tada upisane u ZU 893 k.o. Seget, kojim je raspoređena ta ostavina na temelju oporuke njegovim nasljednicima Jeli Milat ženi Ivana, ovoj kao majci prethodnoga tuženika Žarka Milata za udio od 1/8 dijela zajedno sa ostalim nasljednicima u jednakim suvlasničkim udjelima, njenim sestrama Donki Tomaš pok. Joze i Matiji Pensa ženi Stipana, te njenom bratu Lovri Tomašu pok. Joze, ovome za naslijeđeni udio od 5/8 suvlasničkog dijela.

29. Iz priloženih isprava iz omota spisa predmeta Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-158/86, i to preslike iz toga spisa predmeta tužbe zaprimljene kod suda 27. veljače 1986. godine, zapisnike s ročišta za glavnu raspravu iz travnja i listopada 1986. godine i presude Općinskog suda u Trogiru, poslovni broj P-158/86 od 9. listopada 1986. godine, s potvrdom pravomoćnosti, zaprimljeno kod zemljišnoknjižnog odjela suda u predmetu, poslovni broj Z-1107/87, te uz ove isprave priložene vezane isprave preslike izvotka iz zemljišne knjige za čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget, vjenčanog lista Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Matični ured Split, klasa: 223-03/19-003/4219, Ur. broj: 2181-06-02-19-1 od 20. prosinca 2019. godine, povijesti promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Trogir, klasa: 936-02/20-05/217, Ur. broj: 541-26-02-07/2-20-2 od 22. srpnja 2020. godine, prijepis posjedovnog lista Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Trogir od 30. lipnja 2020. godine, proizlazi da je ovdje raniji tuženik Žarko Milat, po svom punomoćniku 27. veljače 1986. godine, kod tadašnjeg Općinskog suda u Trogiru, protiv tamošnjih tuženika Lovre Tomaša pok. Joze, upravo one osobe koji je prethodno naznačenim rješenjem o nasljeđivanju iz 1954. godine proglašen na predmetnoj nekretnini kao sunasljednik zajedno sa Jelom Milat, ovoj kao majkom tamošnjeg tužitelja Žarka Milata (koji je u upisu u zemljišnim knjigama prema Izvotku iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnoga odjela Trogir, broj ZU 3557 od 3. rujna 2021. godine, imao upis 2. suvlasničkog udjela od 9/96 udjela na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2 k.o. Seget) te tuženika upisanih suvlasnika Svetina Milata pok. Ivana i Ivanke Vukman ud. Ivana, sve radi ispravke uknjižbe prava vlasništva na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, tada upisane u ZU 893 k.o. Seget, te je po provedenom

dokaznom postupku po glavnoj raspravi, u tome predmetu donesena pravomoćna presuda kojom je raniji tuženik protiv trećih osoba utvrdio vlasništvo na nekretnini koja je predmet ovoga spora, tako je i u zemljišnoj knjizi temeljem te pravomoćne presude izvršen upis za nekretninu označenu kao čest. zem. 3461/2, sada upisane u ZU 3557 k.o. Seget, kojim je izvršena uknjižba prava vlasništva za odgovarajući suvlasnički udio za 87/96 na ime ovdašnjeg ranijeg tuženika Žarka Milata, kakav je suvlasnički udio u 1. suvlasničkom upisu ovaj imao prema Izvatku iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnoga odjela Trogir, broj ZU 3557 od 3. rujna 2021. godine, s tim da je prethodni upis u zemljišnoj knjizi za tu nekretninu za suvlasnički udio od 9/86 dijela bio i izvršen na ime majke ranijeg tuženika Žarka Milata, odnosno bake sadašnjih tuženika Jele Milat ž. Ivana, koja je prema podacima iz povijesti promjena izdanih prema arhivskoj građi, i upisana kao posjednica katastarske nekretnine oznake kat. čest. 3047 k.o. Seget Donji (dvorište od 500 m², vrt od 279 m² i zgrada od 94 m²) evidentirana u posjedovnom listu U.p.l. br. 919, koji katastarski upis je prenesen u novi posjedovni list broj 988 u kojem je upisana kao jedina posjednica te katastarske nekretnine, koja prema opisu odgovara nekretnini zemljišnoknjižne oznake kao čest. zem. 3461/2 k.o. Seget, s tim da prema sadašnjim podacima koji proizlaze iz zemljišne knjige upis imenovane posjednice i upisane suvlasnice za udio od 9/86 suvlasničkog udjela na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2 k.o. Seget sada kao takav izostaje, a ostaje upis prava vlasništva za cijelo na ime prvotuženika.

30. Ovi gornje navedeni podaci ukazuju na osnovanu tvrdnju prvotuženika da je raniji tuženik Žarko Milat svoje pravo na predmetnoj nekretnini derivativno izvodio iz prava svojih roditelja i to majke Jele Milat i oca Ivana Milata, da je nekretninu koja je ovdje predmet spora stekao u vlasništvo u svoje ime, konačno za cijelo, te takvo pravo prema Ugovoru o doživotnom uzdržavanju od 12. kolovoza 2020. godine prenio na sadašnjeg prvotuženika, koji sadašnje upisano pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini izvodi iz toga pravnog posla kao pravne osnove, s tim u vezi je bilo potrebno raspraviti i utvrditi je li na toj nekretnini temeljem koje druge pravne osnove, u konkretnom slučaju temeljem zakona, tužiteljica na toj nekretnini ima prava koja derogiraju u određenoj mjeri upisano pravo vlasništva prvotuženika, a s tim u vezi valjalo je i raspraviti pitanje ima li i prvotuženik po nekoj drugoj pravnoj osnovi stečena isključiva prava na predmetnoj nekretnini koja ne bi bila izvedena iz prava njegova pravnog prednika već orginaro stečena po osnovi zakona, a koja bi prava isključivala takva prava tužiteljice na koje se ova poziva temeljeći ih stjecanjem na temelju zakona.

31. Naime, prvotuženik prigovara zahtjevu tužiteljice radi utvrđenja prava suvlasništva nekretnine koja je predmet spora kako za zemljište na kojem je objekt građen, tako i u odnosu na prvi kat obiteljske kuće sagrađene na tom zemljištu s pomoćnom građevinom, tvrdeći da je isključivo svojim radom i svojim osobnim uložnim sredstvima izgradio prvi kat obiteljske kuće i pomoćnu građevinu i da je građenjem kao pravnom osnovom na tuđoj stvari stekao pravo vlasništva kao poštenu graditelj jer da je tu gradnju poduzimao dopuštenjem vlasnika zemljišta i prizemlja obiteljske kuće, njegova oca, ovdje ranijeg tuženika Žarka Milata, za što je znala i na to pristala i sama tužiteljica, pa da je u određenom udjelu predmetne nekretnine prvotuženik stekao pravo vlasništva koje pravo isključuje bilo kakva prava tužiteljice na koja se ova poziva u stjecanju s osnova bračne stečevine.

32. U tom pogledu prvotuženik se poziva na otpremnicu i račun izdan od Lesnine H d.o.o., PJ Dugopolje od 2. listopada 2020. godine, iz kojeg je razvidno da je na ime prvotuženika izdana kuhinja, koji dokument sam po sebi ne ukazuje niti dokazuje da bi tim računom i nabavkom kuhinje koja je ugrađena u obiteljskoj kući, na bilo koji način utjecalo na povećanje i/ili umanjivanje stvarnih prava na predmetnoj nekretnini bilo tužiteljice ili samog ovoga tuženika jer je riječ o opremanju objekta i uređenju u namjeni za stanovanje, s kojim opremanjem ne nastaje neka nova stvar na kojim bi se osnivala neka stvarna prava ili bi se pak, postojeća stvarna prava na bilo koji način mijenjala. Isto tako samo po sebi ne ukazuje niti dokazuje isključivo pravo vlasništva prvotuženika na predmetnoj nekretnini niti izdano rješenje Hrvatskih voda, Vodogospodarske ispostave za mali sliv Srednjodalmatinskog primorja i otoka, Split, klasa: UP/I-325-10/22-06/262595, Ur. broj: 374-3404-2-22-1 od 11. studenoga 2022. godine, kojim je prvotuženiku kao vlasniku/posjedniku odmjerena naknada za uređenje voda, kao obvezniku te naknade za stambeni prostor površine 64.90 m² na adresi Seget Donji, Ulica sv. Danijela 15, jer je iz priložene Smrtovnice na ime ranijeg tuženika Žarka Milata utvrđeno da je ovaj preminuo 26. svibnja 2022. godine, pa je razumljivo da je došlo do promjene označenog obveznika naknade za uređenje voda temeljem izdanog upravnog rješenja od 11. kolovoza 2022. godine koje je usmjereno prema prvotuženiku kao sadašnjem upisanom vlasniku, a i stvarnom posjedniku s tim da ovo rješenje upravnoga tijela nije dokaz o stjecanju bilo kakvog stvarnoga prava jer je utvrđenje prava bilo vlasništva ili posjeda prejudicijalno pitanje u tom upravnom postupku koje kao takvo važi samo i isključivo za potrebe toga postupka tako da ne utječe na nastanak, promjenu ili prestanak stvarnoga prava kao segmenta građanskog prava propisanoga propisom koji regulira karakter takvog građanskog prava.

33. Isti takav pravni učinak imaju i priložene isprave i to elektroenergetska suglasnost (EES) Hrvatske elektroprivrede, Opreatora distribucijskog sustava d.o.o, Elektrodalmacija Split, broj 401302-190285-0012 od 8. kolovoza 2019. godine, ponuda o priključenju Hrvatske elektroprivrede- Operatora distribucijskog sustava d.o.o, Elektrodalmacija Split, broj 401302-190285-00120108 od 6. lipnja 2019. godine uz uplatnicu-univerzalni nalog za plaćanje od 23. rujna 2019. godine, koje isprave nedvojbeno ukazuju da je ovdje prvotuženik Denis Milat zatražio ponudu za priključenje građevine na elektroenergetsku mrežu na lokaciji Seget Donji, Put sv. Danijela 15 ma kč. br. 3461/2 k.o. Seget Donji, prema kojoj je ponudi izdana elektroenergetska suglasnost za stan u obiteljskoj kući (u tom tekstu označene kao građevine) na lokaciji Seget Donji, Put Sv. Danijela 15, za što je određeni novčani iznos isplatio upravo prvotuženik za tu namjenu, s tim da sve ove radnje prvotuženika ukazuju na njegovu isključivu i usmjerenu namjeru da prostor koji se sastoji od prvog kata (budući je iz svih ranijih dokaza razlučivo da je prizemlje već od znatno ranijeg vremena imalo priključak na elektroenergetsku mrežu), priključi na elektroenergetsku mrežu i stavi ga kao takvog u funkciju, ali samo po sebi ne ukazuje kako to sam prvotuženik tvrdi, da je ovaj stekao neko stvarno pravo na toj nekretnini jer je razumljivo da je sam po svom nahođenju ove radnje poduzimao smatrajući sebe legitimiranim za te radnje, ali takve radnje ne isključuju neka eventualno prethodno stečena prava drugih na predmetnoj nekretnini, posebno prava svojeg pravnog prednika, ovdje ranijeg tuženika Žarka Milata, iz čijeg prava prvotuženik izvodi upisano pravo vlasništva na svoje ime.

34. Ipak, u nastalom obvezno pravnom odnosu između ranijeg tuženika Žarka Milata i prvotuženika, postoji zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju, ovjerovljen od strane vršiteljice dužnosti javnoga bilježnika Danire Margete Nuber sa sjedištem u Trogiru, broj OV-2218/20 od 12. kolovoza 2020. godine, u kojem su ugovorne strane i to raniji tuženik kao primatelj ugovorenog doživotnog uzdržavanja i sadašnji prvotuženik kao davatelj ugovorenoga doživotnoga uzdržavanja, ugovorno utvrdili i suglasnošću prihvatili utvrđenja da bi primatelj uzdržavanja bio stvarni vlasnik naznačene nekretnine opisane kao čest. zem. 3461/2, vrt površine 279 m², dvorište površine 500 m² i zgrade (opće) površine 94 m², ukupne površine 873 m², upisane u ZU 3557 k.o. Seget i to u cijelosti (time isključivši bilo kakvo postojeće pravo koje bio na ovoj nekretnini imala tužiteljica), te su ujedno ugovorne strane suglasno u tom polazištu utvrdile da je davatelj uizdržavanja svojim radom i sredstvima podigao i uredio kat kuće izgrađene na čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget, što ovdje ukazuje da je raniji tuženik Žarko Milat, prihvatio i suglasno s ovdje sadašnjim prvotuženikom utvrdio da bi prvotuženik po njegovom dopuštenju radom i sredstvima podigao i uredio kat kuće sagrađene na predmetnoj nekretnini koja je bila opisana i označena kao predmet toga ugovora koji ima obveznopravni karakter iz kojeg prvotuženik izvodi svoje stečeno stvarno pravo, u zemljišnoj knjizi upisano za cijelo.

35. Činjenična utvrđenja iz izvedenih personalnih dokaza.

36. Iz iskaza tužiteljice kao parnične stranke u bitnom proizlazi da su predmetnu obiteljsku kuću sada pok. Žarko Milat i tužiteljica započeli s izgradnjom tijekom 1974. godine na zemljištu za koje sve naknadno vodio spor između tužiteljčinog bračnog druga i njegove majke, tako da je njen suprug odnosno sada pok. Žarko Milat uspio u sporu vlasništva u odnosu na to zemljište koje je i inače dobio od svoje majke koja je to zemljište stekla nasljedstvom. Dakle iz ovog dijela iskaza tužiteljice, proizlazi nesumnjiva činjenica i okolnost, koja je potkrijepljena i utvrđenjima suda iz gornje naznačenih isprava, da je prednik stranaka, raniji tuženik Žarko Milat, bio kako stvarni tako i kasnije i upisani vlasnik zemljišta na kojem je izgrađen stambeni objekt s uređenim dvorištem i pomoćnim objektom, koje pravo je ugovorom o doživotnom uzdržavanju prenio sada na prvotuženika. Nadalje, iz ostaloga dijela iskaza tužiteljice, saznaje se da je prizemlje zajedničkim sredstvima i radom bračnih drugova izgrađeno kroz dvije godine od početka gradnje odnosno do 1976. godine, dok je prvi kat građevine građen u duljem periodu s tim da su se zidovi prvog kata podignuti i prije dolaska prvotuženika iz Domovinskog rata kada je nalivena krovna terasa, s tim da bi cjelokupni materijal za gradnju prvog kata tako i terase osigurali bračni drugovi, a samo pomoć u izgradnji da je dao prvotuženik, s tim da tužiteljica osporava prvotuženiku bilo kakva ulaganja u stambenom objektu, osim unutrašnjeg uređenja prvoga kata kojem bi uređenju prvotuženik pristupio tijekom 2019. godine i to u onom vremenu kada je tužiteljica iseljena, a od kada tuženik nakon smrti prednika stranaka od 2023. godine samostalno posjeduje nekretninu sa svojom obitelji, isključujući iz posjeda tužiteljicu, za što tužiteljica smatra da ima prava u jednakom udjelu kao i prvotuženik u pogledu vlasništva tako i posjeda. U pogledu zarade bračnih drugova i njihova doprinosa u stjecanju te imovine, tužiteljica se izjasnila, da je bračni drug bio zaposlen, a da se ona brinula o kućanstvu i radila u poljoprivredi, a od kojih sredstava bi bio izgrađen stambeni objekt.

37. Iz iskaza prvotuženika kao parnične stranke u bitnom proizlazi da su djed i baka po ocu ove stranke tužiteljici i njenom bračnom drugu pomagali u gradnji obiteljske kuće u pogledu izgradnje prizemlja na zemljištu koje je raniji tuženik dobio od svoje majke uz uvjet suvlasništva u obiteljskoj kući tako da je raniji tuženik stekao predmetno zemljište kao svoju posebnu imovinu, s tim da prvotuženik ističe kako je sam nabavio građevinski materijal za izgradnju prvoga kata tijekom Domovinskog rata i uz dopuštenje roditelja započeo izgradnju te etaže, tako da je u grubim radovima kat obiteljske kuće izgrađen, ali da do danas još uvijek neuseljiv, s tim da je uz nabavku materijala ovaj tuženik plaćao i izvedbu radova za gradnju ovoga kata s namjerom da ta etaža pripadne njemu u vlasništvo. Istom, isti tuženik tvrdi da su kućanstvu tijekom trajanja bračne zajednice njegovi roditelji jednakovrijedno doprinosili svojim radom i angažmanom s kojima je ovaj tuženik stanovao i kućanstvu pomagao, a da su ti obiteljski odnosi narušeni tijekom 2018. godine dolaskom drugotuženice i njenim nastanjenjem na drugom zemljištu s potrebom njenog trajnog stambenog zbrinjavanja zbog čega je došlo do narušenih odnosa roditelja i uslijed čega je tužiteljica naknadno i napustila životnu zajednicu.

38. Iz iskaza drugotuženice kao parnične stranke u bitnom proizlazi potvrđivanje iskaza tužiteljice, kako u pogledu stjecanja zemljišta tako i izgradnje prizemlja stambenog objekta i u pogledu izgradnje prvog kata, za što tvrdi da su njeni roditelji odnosno tužiteljica i raniji tuženik u cijelosti izgradili bez pomoći prvotuženika, o čemu je takva posredna saznanja dobila od roditelja koji su prigovarali da prvotuženik, koji u toj kući stanuje, ničim ne doprinosi u njeno ulaganje, zbog čega ova tuženica i priznaje da bi obiteljska kuća bila izgrađena jednakovrijednim doprinosom tužiteljice i da tužiteljici s osnove stjecanja bračne stečevine priznaje suvlasništvo u jednakom udjelu kao i prethodnom tuženiku, čiji je pravni slijednik prvotuženik.

39. Vezano za stranačke iskaze ovdje je jasno i razumljivo da su tužiteljica i raniji tuženik Žarko Milat na zemljištu koje je raniji tuženik, a za ukazanu potrebu gradnje obiteljske kuće, to zemljište dobio od svoje majke koja je to zemljište na svoje ime stekla nasljedstvom, i da su tužiteljica i raniji tuženik u bračnoj zajednici svojim radom i doprinosom započeli izgradnju stambenog objekta u etaži prizemlja gdje je obitelj stanovala. Međutim, u pogledu izgradnje prvog kata, kao posebne etaže obiteljske kuće, ovdje dolazi do suprotnosti u iskazima stranaka po kojima tužiteljica i drugotuženica tvrde da su tužiteljica i raniji tuženik u tijeku bračne zajednice svojim radom i doprinosom izgradili taj kat, dok prvotuženik tvrdi da je taj kat uz suglasnost ranijeg tuženika i za to dobiveno dopuštenje od tužiteljice kao svojih roditelja s kojima je i stanovao u zajedničkom kućanstvu izgradio kat ugrađujući za tu etažu građevinski materijal koji je sam svojim sredstvima nabavio i ugradio te svojim sredstvima financirao konačnu izgradnju toga kata za svoje stambene potrebe dovršivši izgradnju toga kata obiteljske kuće u sadašnjem stanju.

40. U pogledu ovih spornih činjenica i na te okolnosti, sud je iskaze parničnih stranaka komparirao s iskazima ovdje saslušanih svjedoka.

41. Iz iskaza svjedokinje Ivanice Vukman rođ. Milat, sestre ranijeg tuženika, proizlazi da su na zemljištu ranijeg tuženika, tužiteljica i raniji tuženik započeli s izgradnjom obiteljske kuće oboje doprinoseći toj izgradnji, ne nalaze se osobna i neposredna saznanja ove svjedokinje o izgradnji prvoga kata i vremenu njegove izgradnje te doprinosu bračnih drugova u izgradnji toga kata i doprinosu samog prvotuzenika, s tim da ista svjedokinja prenosi posredna saznanja od svog brata, ovdje ranijeg tuženika, da bi je isti u određenom vremenu informirao kako je on kupio blokove za gradnju prvog kata te stolariju u vidu prozora i vrata.

42. Iz iskaza svjedoka Dinka Titlića, poznanika prvotuzenika, saznaje se da poznanstvo ovoga tuženika i svjedoka seže tijekom obnove nakon Domovinskog rata i to tijekom 1996. godine i u tom vremenu dolaskom na predmetnu nekretninu svjedok je uočio da prvi kat kuće nije bio izgrađen, odnosno da je postojalo samo prizemlje s nalivenom betonskom pločom, međutim osobnih, bilo neposrednih ili posrednih saznanja o izgradnji prvog kata ovaj svjedok nije imao.

43. Iz iskaza svjedoka Joze Tomaša, koji je srodnik s ranijim tuženikom s očeve strane, potvrđuju se ranije tvrdnje da je zemljište na kojem je objekt izgrađen nasljedstvo ranijeg tuženika, na kojem su bračni drugovi prvom polovinom 1970-ih godina započeli gradnju obiteljske kuće u etaži prizemlja dok je po saznanjima ovoga svjedoka prvi kat obiteljske kuće kao posebna etaža konačno izgrađen tijekom Domovinskog rata kada se i napravila krovna ploča, ali da su zidovi kao sastavni dio toga kata izgrađeni nekoliko godina ranije, dakle prije samog Domovinskog rata, međutim osobnih, bilo neposrednih ili posrednih saznanja o izgradnji prvoga kata ovaj svjedok nije imao.

44. Iz iskaza svjedoka Marija Ivce, koji je srodnik s ranijim tuženikom, potvrđuju se ranije tvrdnje da je zemljište na kojem je objekt izgrađen nasljedstvo ranijeg tuženika, na kojem su bračni drugovi još dok je ovaj svjedok bio dijete započeli gradnju obiteljske kuće u etaži prizemlja dok je po saznanjima ovoga svjedoka prvi kat obiteljske kuće kao posebna etaža izgrađen tijekom Domovinskog rata i da je materijal za gradnju prvog kata, kako je to ovaj svjedok dobio informaciju od ranijeg tuženik, nabavio prvotuzenik tijekom 1993. i 1994. godine, međutim osobnih, bilo neposrednih ili posrednih saznanja o izgradnji prvoga kata ovaj svjedok nije imao, određenih određenih saznanja u pogledu kasnijeg djelomičnog uređenja toga prvoga kata poduzetih od strane prvotuzenika tijekom 2019. godine.

45. Iz iskaza svjedokinje Rosande Bubrić, sestre tužiteljice, proizlazi da su na zemljištu koje je raniji tuženik dobio od svoje majke, bračni drugovi tijekom 1974. godine započeli gradnju obiteljske kuće za potrebe stanovanja obitelji, da su bračni drugovi oboje, svaki na svoj način doprinosili izgradnji prizemlja sadašnjeg objekta i da im je u toj gradnji pomagala i ova svjedokinja, dok u pogledu izgradnje i vremena izgradnje prvoga kata ne nalaze se o tome osobna i neposredna saznanja ove svjedokinje kao i doprinosu samog prvotuzenika u toj gradnji, s tim da ista svjedokinja prenosi posredna saznanja dobivena od ovdje ranijeg tuženika, da bi raniji tuženik za gradnju toga prvoga kata nabavio građevinske blokove, s tim da je za izgradnju podruma raniji tuženik nabavio željezo kao materijal gradnje, a da je sav ostali građevinski materijal namijenjen za izgradnju podruma nabavio prvotuzenik kada se podrum gradio i to u vremenu poslije nego što je prvi kat obiteljske kuće bio izgrađen.

46. Iz iskaza svjedoka Petra Odaka, brata tužiteljice, proizlazi da je rodbina tužiteljici i njenom suprugu pomagala u izgradnji predmetnog objekta dajući svako prema svojim mogućnostima time doprinos radom u izgradnji obiteljske kuće na zemljištu ranijeg tuženika koje je dobio od svoje majke, ali da su bračni drugovi svatko na svoj način jednakovrijedno doprinosili u gradnji objekta kako u kupnji građevinskog materijala tako i brizi o kućanstvu i poljoprivredi kojom se obitelj bavila, dok u pogledu izgradnje i vremena izgradnje prvoga kata ovaj svjedok ukazuje da bi isti po njegovom sjećanju bio izgrađen tijekom 1980-ih godina, ali se ne nalaze se o tome osobna i neposredna saznanja ovoga svjedoka kao i doprinosu samog prvotuženika u toj gradnji.

47. Iz iskaza svjedoka Marinka Mamuze, prijatelja prvotuženika, koji se s prvotuženikom druži još iz školskih dana odnosno od 1986. godine od kada su se i međusobno posjećivali, nalazi se da je prvotuženik s roditeljima živio u prizemlju, te da je prvi kat obiteljske kuće izgrađen tek nakon Domovinskog rata, ali se ne nalaze o samog gradnji osobna i neposredna saznanja ovoga svjedoka kao i doprinosu samog prvotuženika u toj gradnji prvog kata, osim što je ovaj svjedok iskazao da je prvotuženik tijekom 2019. godine vršio radove uređenja postojećega prvog kata čemu je i ovaj svjedok pomagao.

48. Iz iskaza svjedokinje Nediljke Buličić, dugogodišnje poznanice tužiteljice i ranijeg tuženika koja je posjećivala obitelj stranaka i s njom surađivala, saznaje se da su bračni drugovi početkom 1970-ih godina započeli s gradnjom objekta tako da su zajedničkim radom i od toga stečenim sredstvima gradili objekt po etažama tako da je na taj način prizemlje izgrađeno gdje je obitelj stanovala, a da su bračni drugovi započeli s izgradnjom prvoga kata 1953. godine kojeg su u izgradnji kao takvog i dovršili isključivo svojim radom i za to pribavljanjem građevinskog materijala, bez bilo kakvog sudjelovanja u toj gradnji od strane prvotuženika, s tim da je prvotuženik naknadno određena sredstva uložio u uređenje objekta, tako i prvoga kata.

49. Iz iskaza svjedokinje Stane Buličić, sestre tužiteljice, proizlazi da su sve sestre tužiteljice po svojim mogućnostima pomagale bračnim drugovima u gradnji objekta koji je na zemljištu ranijeg tuženika započelo u gradnji 1974. godine, s tim da ova svjedokinja nije pomagala u gradnji prvoga kata koji je započeo po ocjeni ove svjedokinje u gradnji između 1990.-e do 1994.-e godine, s tim da je ova svjedokinja od ranijeg tuženika dobivala informacije kada bi se zatekla u pomaganju u poljoprivredi bračnim drugovima da je sam kupio blokove i željezo kao građevinski materijal namijenjen za gradnju prvoga kata, bez saznanja ove svjedokinje o doprinosu prvotuženika u gradnji toga prvoga kata.

50. Iz iskaza svjedoka Zvonimira Čarije, koji je obavljao građevinske radove, proizlazi da je isti tijekom 2004. godine bio angažiran od strane prvotuženika u obnovi i obavljanju poslova unutrašnjeg i djelomično vanjskog uređenja obiteljske kuće, s tim da se saznaje da je u tim ugovorenim građevinskim radovima koje je izveo ovaj svjedok, izvedena izgradnja pripadajućeg podruma objekta kako u pogledu zemljanih radova tako i građenja toga prostora za visinu vrijednosti radova od oko 20.000,00 tadašnjih kuna, ali i to izvan tadašnje tržišne cijene jer je ovaj svjedok uvažavao činjenicu da je u to vrijeme prvotuženik bio i zaposlenik njegova građevinskog obrta, dok ovaj svjedok u pogledu gradnje samog objekta, odnosno predmetne obiteljske kuće, osobnih, bilo neposrednih ili posrednih saznanja nije imao.

51. Iz iskaza svjedoka Joze Dujića, koji je obavljao građevinske radove, proizlazi da je isti tijekom 2019. godine bio angažiran od strane prvotuženika u obnovi i obavljanju poslova unutrašnjeg uređenja prvoga kata obiteljske kuće za visinu vrijednosti radova od oko 10.000,00 tadašnjih kuna, dok ovaj svjedok u pogledu gradnje samog objekta, odnosno predmetne obiteljske kuće, osobnih, bilo neposrednih ili posrednih saznanja nije imao.

52. Iz iskaza svih ovih gornje navedenih i u dokaznom postupku saslušanih svjedoka dolazi do sasvim razvidne suprostavljenosti odnosno kolizije njihovih međusobnih iskaza samo u pogledu vremena izgradnje prvoga kata i doprinosa stranaka tako i njihova prednika u izgradnji toga prvog kata i podruma kao pripatka samog objekta.

53. S ovim u vezi, po iskazu svjedoka Marija Ivica i Stane Buličić proizlazi da je prvi kat kuće građen od početka 1990-ih godina do zaključno 1994. godine u kojem je međuvremenu nabavljen materijal za izgradnju toga kata, s tim da po iskazu svjedoka Marinka Mamuze proizlazi da je prvi kat kuće izgrađen nakon Domovinskog rata, tako i po iskazu svjedoka Dinka Titlića, proizlazi da tijekom 1996. godine, a pa čak i nešto kasnije, još nije bio izgrađen prvi kat, dok po iskazu svjedoka Petra Odaka i Joze Tomaša proizlazi da je već i prije Domovinskog rata, odnosno tijekom 1980-ih godina prvi kat bio u početnoj izgradnji, s izgrađenim nosivim zidovima, ali nedovršen u svojoj funkciji, te da je tijekom Domovinskog rata ovaj prvi kat dovršen u sadašnjem stupnju izgrađenosti, tako da po iskazu svjedokinje Nediljka Buličić proizlazi da je prvi kat obiteljske kuće započet u gradnji od bračnih drugova već tijekom 1953. godine i u tom neposrednom vremenu dovršen isključivo sredstvima i ulaganjem bračnih drugova, bez pomoći i ulaganja u izgradnju prvotuženika, osim kasnijih njegovih ulaganja u uređenje toga stambenog prostora, dok svjedokinje Ivanica Vukman i Rosanda Bubrić nisu precizirale vrijeme izgradnje prvoga kata predmetne obiteljske kuće jer o tome nisu imale saznanja, osim što su ove svjedokinje tvrdile da su od ranijeg tuženika dobile informacije da je blokove za izgradnju prvog kata on sam nabavio, kako je to i iskazivala svjedokinja Stana Buličić uz tvrdnju da je raniji tuženik pribavio i željezo kao građevinski materijal, a svjedokinja Rosanda Bubrić tvrdi da je željezo kao građevinski materijal za izgradnju pripadajućeg podruma koji se kao takav i posljednji gradio sam raniji tuženik nabavio, s tim da je ova svjedokinja iskazala da je ostali građevinski materijal za gradnju podruma osigurao i nabavio prvotuženik s tim da je samo svjedok Marijo Ivica iskazao da je posredno, kako od prvotuženika tako i ranijeg tuženika, dobio informaciju da je građevinske blokove za izgradnju prvog kata nabavio sam prvotuženik.

54. Osim ovoga, svjedoci i to Zvonimir Čarija i Jozo Dujić nisu imali neposredna niti posredna saznanja o građenju, dakle samoj izgradnji objekta, tako i izgradnji prvog kata, osim što su iskazivali o izvedenim radovima uređenja i adaptacije kako unutrašnjosti prvog kata tako i vanjskog prostora po nalogu i trošku prvotuženika, s tim da je jedino svjedok Zvonimir Čarija isključivo i izričito iskazivao da je po nalogu i o trošku prvotuženika izgrađen pripadajući podrum objekta i to nakon što je obiteljska kuća u ovom stupnju izgrađenost već i bila izgrađena.

55. Izvedeni konačni zaključak suda u pogledu utvrđenja činjeničnoga stanja.

56. Dakle, ovim izvedenim dokaznim sredstvima je nesumnjivo utvrđeno da su ovdje tužiteljica i raniji tuženik Žarko Milat- prednik stranaka, bili u bračnoj zajednici od vremena sklapanja braka odnosno od 28. studenoga 1970. godine, do razvoda po osnovi sudske odluke od 26. ožujka 2020. godine, koja je donesena povodom tužbe podnesene od strane ovdje tužiteljice vezano za razvod braka od 23. prosinca 2019. godine zbog teško i trajno narušenih bračnih odnosa, s tim da je prema ovoj pravomoćnoj sudskoj odluci bilo utvrđeno da je faktička obiteljska zajednica bračnih drugova prestala iseljenjem tužiteljice tijekom srpnja mjeseca 2019. godine.

57. Nadalje, proizlazi da je obiteljska kuća izgrađena na zemljištu u vlasništvu ranijeg tuženika Žarka Milata, kojeg je ovaj stekao realiziranim darovanjem od svoje majke, kasnije i tu osnovu utvrdio sudskom odlukom, što je njegova posebna imovina.

58. U pogledu izgradnje prizemlja objekta nedvojbeno jeste da je izgradnja započela već tijekom 1974. godine, da bi to prizemlje obiteljske kuće bilo izgrađeno u kratkom roku, već do kraja 1976. godine, kada se obitelj uselila u stambeni prostor prizemlja, a zbog životne dobi sadašnjih tuženika u tom vremenu, sasvim je jasno da su izgradnju toga dijela objekta vršili bračni drugovi i to tužiteljica i raniji tuženik ulaganjem svojeg rada i sredstava koji su nastali iz rada, tako da u pogledu prizemlja sud izvodi zaključak da su jednakovrijednim ulaganjima i zalaganjima bračni drugovi izgradili prizemlje objekta jer je u tadašnjoj obiteljskoj organizaciji svaki bračni drug u pogledu svojih mogućnosti i radnog angažmana doprinosa u toj izgradnji.

59. U pogledu izgradnje prvog kata obiteljske kuće, sud izvodi uvjerljiv zaključak kako je ta etaža objekta građena u značajno duljem razdoblju od prizemlja, odnosno da je započela i prije početka Domovinskog rata, da je nastavljena gradnja i tijekom Domovinskog rata te je nakon završetka Domovinskog rata i dovršena u onom građevinskom stanju koje predstavlja novu stvar, odnosno kat obiteljske kuće, s tim da sud prihvaća kao uvjerljiv i logičan u tom dijelu iskaz tužiteljice, kompariran s iskazima samih svjedoka koji su imali o tome neposredna saznanja, da su gradnju te etaže objekta tužiteljica i raniji tuženik Žarko Milat započeli sa svojim osiguranim građevinskim materijalom i u namjeri da prvotuženiku kao sinu, osiguraju stambeni prostor jer je riječ o vremenu kada se i očekivalo njegovo izdvajanje iz obitelji, što je tradicionalni pristup za osiguranje roditelja stanovanju djece i njihovih obitelji. Sasvim sigurno, posebno u tijeku nekoliko godina kroz Domovinski rat, te tijekom 2004. godine i posebno nakon 2019. godine, prvotuženik je vršio više građevinskih zahvata svojim građevinskim materijalom u pogledu uređenja toga stambenog prostora i njegove adaptacije i prilagođavanja njegovoj viziji stanovanja, ali u pogledu nastanka same stvari odnosno izgradnje te etaže sud zaključuje da su je u postojećim građevinskim gabaritima vezano za njen nastanak izgradili upravo roditelji prvotuženika jednakovrijednim angažmanom i ulaganjima koji odgovara kao i u izgradnji prizemlja, te izveli gradnju i tog dijela objekta u kojem je kasnije prvotuženik izvodio značajna ulaganja, ali ne takve građevinske zahvate po kojima bi došlo do promjene ili izmjene građevine te etaže kada bi nastala nova građevinska cjelina na kojoj bi se tek u tom slučaju moglo govoriti o stjecanju stvarnih prava na njoj.

60. Ovakav zaključak sud izvodi iz razloga što svi ovdje saslušani svjedoci nisu imali neposredna saznanja o izgradnji prvoga kata kao posebne etaže ove obiteljske kuće, svi svjedoci u građevinskim radovima, a koji su angažirani od strane prvotuženika, iako su tvrdili da je gradnja započeta tijekom pa čak i nakon Domovinskog rata, nisu imali saznanja o tome tko je i kojim sredstvima pribavljao građevinski materijal za gradnju toga kata i tko je i u čije ime vršio građevinske radove ili plaćao za te građevinske radove, pa je nelogično i sudu neuvjerljivo da su se svjedoci elaborirali na okolnosti da su izvedeni određeni građevinski radovi u pogledu adaptacije, sanacije i rekonstrukcije toga kata te ulaganja u taj postojeći kat, a da prvotuženik nije s dovoljnim stupnjem izvjesnosti dokazao, putem saslušanja svjedoka, da su ti svjedoci koji su izvodili određene radove po nalogu upravo ove stranke, izvodili građevinske zahvate takve vrste po kojima je nastala odnosno kojima je izgrađena ta etaža, već sasvim suprotno, ukazuje se da je većina svjedoka koja je imala odnose s obitelji stranaka kako prijateljske tako i srodničke, za izgradnju toga kata obiteljske kuće iskazivali da su neposredno od ranijeg tuženika dobivali informacije kojima bi ih o tome pohvaljujući se informirao o izgradnji prvog kata i potrebi pribavljanja za to građevinskog materijala kojeg je ovaj sam nabavljao. Nije uvjerljivo, da svi svjedoci ne bi imali barem neka validna saznanja o tome da su po nalogu prvotuženika izvodili građevinske radove i zahvate kojima bi se gradio i izgradio taj prvi kat obiteljske kuće odnosno nabavljao materijal za njegovu izgradnju, već sve ukazuje na angažman prvotuženika u pomaganju roditeljima u izgradnji toga kata, a kasnije i njegovog očitog samostalnog građevinskog ulaganja u tu etažu kojima je pokušava osposobiti i urediti u onoj traženoj funkciji namijenjenoj za stanovanje, ali bi se tu radilo o ulaganjima u tuđu stvar. Opće je pravno načelo da adaptacijom, rekonstrukcijom, tako i dogradnjom i nadogradnjom na stvari trećega se ne može steći stvarno pravo, ukoliko to ne bude dozvoljeno i prihvaćeno od samog vlasnika stvari, međutim ovdje je utvrđeno da je nadogradnja objekta u pogledu izgradnje prvog kata uslijedila upravo od vlasnika objekta, odnosno od strane bračnih drugova dok je prvotuženik istima pomagao u izgradnji te etaže kao svojim roditeljima, a kasnije i sam vršio značajna ulaganja u tu stvar, sve to u namjeri da ta stvar bude konačno njegovo vlasništvo, koje mu kao takvo isključivo, ali i osnovano negira tužiteljica.

61. U pogledu ugovorne odredbe sastavljene u Ugovoru o doživotnom uzdržavanju, zaključenoga između ranijeg tuženika Žarka Milata, kao primatelja uzdržavanja i prvotuženika kao davatelja uzdržavanja, javnobilježnički broj OV-2218/20 od 12. kolovoza 2020. godine, čl. I. st.2. toga Ugovora, kojom je ugovornom odredbom između ugovornih stranaka složeno utvrđeno da je davatelj uzdržavanja svojim radom i sredstvima podigao i uredio kat predmetne obiteljske kuće, za naglasiti je da takav Ugovor važi i ugovorne odredbe vrijede u utvrđenjima samo za ugovorne strane, ali ne i za trećega, s tim da je ovdje potrebno i promotriti kontekst sastavljanja ovoga ugovora koji je sklopljen u onom vremenu kada već bračni drugovi nisu u bračnoj zajednici, kada je brak tužiteljice i ranijeg tuženika pravomoćnom sudskom presudom razveden, pa je razumljivo da su te ugovorne strane odredile i suglasno utvrdile one okolnosti koje odgovaraju interesima ugovornih stranaka, ali koje okolnosti, prema svim drugim izvedenim dokazima ne odgovaraju pravom stanju stvari i suprotno zakonskim propisima isključuju zakonom stečeno pravo trećega na toj nekretnini, odnosno pravo upravo tužiteljice koje je takvo pravo stekla sa svojim bračnim drugom jednakovrijednim ulaganjem u nastanak te stvari.

62. U pogledu izgradnje pripadajućeg podruma stambenog objekta, ovdje sud izvodi uvjerljiv zaključak, koji proizlazi iz komparacije iskaza svih svjedoka tako i iskaza stranaka, da je upravo prvotuženik u suradnji sa svojim pravnim prednikom, ranijim tuženikom Žarkom Milatom, ali izvan bilo kakvog angažmana tužiteljice koja u tom vremenu izgradnje, odnosno od srpnja 2019. godine, više nije niti stanovala u životnoj zajednici s bračnim drugom niti su bračni drugovi i nešto prije toga vremena zajednički ulagali u ovaj objekt, upravo svojim vlastitim sredstvima i angažmanom angažirao izvođenje građevinskih radova na tom dijelu objekta, odnosno izvedene zemaljske radove i izvedene građevinske radove, po kojima je nastala ta nova stvar, koja služi u svojoj namjeni funkciji objekta odnosno obiteljske kuće, pa tako kao posebni dio te nekretnine se treba izdvojiti u svojoj vrijednosti od onih ulaganja koje su bračni drugovi imali u izgradnji samog objekta odnosno obiteljske kuće, budući je prvotuženik putem svojeg pravnog prednika kao njegov singularni sukcesor stekao pravo vlasništva na nekretnini kojoj pripada taj posebni dio građevine, tako se i može kao takav osnovano zakonski povezati za odgovarajući suvlasnički dio tako i stjecanja toga dijela nekretnine koji po svojoj vrijednosti ulaganja čini određenu povećanu vrijednost objekta, tako i povećava opseg stjecanja stvarnog prava na cjelini. Prvotuženik je, u suradnji s ranijim tuženikom, koji ima odgovarajuća stvarna prava na predmetnoj nekretnini, kao poštenu graditelj, vjerujući da ulaže u svoju imovinu, izvodio te radove, osiguravajući pristup na nekretninu izgradnjom toga podruma, a u izvedenoj izgradnji ničim nije bio priječen od strane tužiteljice koja jer prihvatila takvu vrstu izgradnje na nekretnini na kojoj i ona ima odgovarajuća stvarna prava po osnovi bračne stečevine, ali ista nije vršila ulaganja u taj novonastali dio objekta čiji je ipak pripadak, pa tako se suvlasnički odnosi koji postoje na nekretnini protežu i na taj pripadak, ali jasno, takav suvlasnički odnos treba umanjiti, vezano za poseban doprinos pojedinog bračnog druga u nastanku toga dijela objekta odnosno poseban doprinos stjecanja takve vrijednosti.

63. S tim u vezi, ovdje je jasno za zaključiti i izvan svake razumne sumnje bilo što drugo kao pravno utemeljeno i isključiti, osim od one uvjerljive ocjene da je doprinos bračnih drugova, u tom vremenu gradnje spornoga objekta i to od početka njegove gradnje pa do završetka gradnje objekta u njegovim postojećim građevinskim gabaritima prizemlja i kata (bez obzira na naknadna ulaganja u njegovom uređenju prostora izvedenih od strane prvotuženika), bio jednakovrijedan odnosno da su bračni drugovi na jednaki i razmjern način svojim doprinosom, koji ne uključuje ulaganje u taj stambeni objekt u bilo kojoj osnovi osim ulaganja u radu i sredstava koje su bračni drugovi stekli radom ili iz rada proizlaze, na zemljištu ranijeg tuženika koje predstavlja njegovu posebnu imovinu, izgradili postojeći objekt u ovom stupnju izgrađenosti kakav je sada i koji je predmet ovoga parničnoga postupka izuzev gradnje podruma kao pripadka tome objektu gdje se nalazi da nije postojao doprinos u toj izgradnji od strane tužiteljice.

64. Tako je zaključno izveden procjembeni vještački zaključak izveden iz nalaza i mišljenja ovdje imenovanog sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu vrijednosti nekretnina korištenjem troškovne metode vezano za izgradnju objekta, tako da prema ovome vještačkome nalazu i mišljenju o procijenjenoj vrijednosti kako zemljišta predmetne nekretnine tako i vrijednosti svake pojedine etaže, odnosno pojedinog dijela

objekta, u odnosu na vrijednost cjelokupne nekretnine prema svojoj funkciji, namjeni, korištenju i stupnju izgrađenosti, jasno proizlazi da je udio samog zemljišta na kojem je izgrađen stambeni objekt s pripatkom, ocjenjen u omjeru od 37,94 % u odnosu na cjelinu, da je udio prizemlja te stambene građevine ocjenjen u omjeru od 23,70% u odnosu na cjelinu, da je udio prvoga kata te stambene građevine ocjenjen u omjeru od 29,03 % u odnosu na cjelinu, te da je udio pomoćne građevine ocjenjen u omjeru od 9,33% u odnosu na cjelinu.

65. Ovaj sud je u svemu kao vjerodostojne, točne i utemeljene na pripadajućim ispravama te stvarnom stanju terena, prihvatio vještačke nalaza i mišljenja kako sudskog vještaka za geodeziju Ivana Rapića iz ovlaštene tvrtke za vještačenje „Tripodij- geodezija“ d.o.o, Dugopolje kada je ovaj dao svoj nalaz i mišljenje u pogledu identifikacije nekretnine koja je ovdje predmet spora (kako zemljišnoknjižne njene oznake tako i katastarske numeracije budući je ovdje riječ o dvostrukoj numeraciji ove katastarske općine) tako i sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnina Slavena Ruinje iz Splita, koji je dao sve potrebne faktore predmetne nekretnine vezano za struku za koju je ovdje i imenovan u svojstvu sudskoga vještaka usporedno s utvrđenim etažama predmetnoga objekta i njihovoj površini, namjeni i stupnju građevinske izvedbe uz valjanu procjenu njihove pojedinačne tako i ukupne vrijednosti tako i vrijednosti zemljišta kojemu pripada ova građevina i dvorišta i okućnice tako i zemljišta na kojem se objekt nalazi, sve to uključujući s procjenom njihove pojedinačne vrijednosti izvedene odgovarajućom metodom kako zemljišta tako i svake takve etaže zajedno s pripatkom objektu, sve to u opisanom omjeru prema cjelini odnosno odgovarajućem vrijednosnom udjelu s postotkom toga posebnog udjela prema cjelini na koju se ovakav omjer odnosi, a što su ovi vještaci takve podatke prema postojećem stanju nekretnine izveli i komparirali s ispravama koje su nastale u postupku legalizacije predmetnoga objekta, kakve isprave iz toga upravnoga postupka nisu bile sporne između stranaka već su se stranke suglasile da se te isprave i koriste za potrebe ovih vještačenja, s tim za ovako izvedene nalaze i mišljenja imenovanih sudskih vještaka angažiranih za vještačenja u ovom sudskom postupku nisu niti bili izjavljeni prigovori i primjedbe stranaka na nalaz i mišljenje ovih sudskih vještaka tako da se sud u pogledu utvrđenja odlučnih činjenica i izvođenja za to odgovarajućega činjeničnoga stanja rukovodio izvedenim vještačkim zaključcima ovih sudskih vještaka koji proizlaze iz pravilno izvedenih i kompetentnih njihovih nalaza i mišljenja.

66. Primjenjivo pravo prema okolnostima vezano za utvrđeno činjenično stanje u pogledu ocjene osnovanosti ovdje konačno preciziranoga tužbenoga zahtjeva koji je postavljen radi utvrđenja prava vlasništva (suvlasništva) nekretnine koja je ovdje predmet spora koje se izvodi iz osnove bračne stečevine kao i supostavljenog u preinačenoj tužbi vlasničkopravnoga zahtjeva u pogledu osnovanosti predaje nekretnine u suposjed.

67. U pogledu postavljenog zahtjeva iz tužbe radi utvrđenja postojanja bračne stečevine i s te osnove stjecanja zahtijevanoga suvlasničkog udjela tužiteljice na predmetnoj nekretnini.

68. Prema ovako utvrđenom činjeničnom supstratu, kao predmetu tužbenoga zahtjeva riječ je o nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, sada upisane u novi ZU 3557 k.o. Seget, katastarske numeracijske oznake kat. čest. 3047 k.o. Seget Donji (ukupne površine od 873 m², koja se sastoji od vrta 279 m², dvorišta površine 500 m² i zgrade površine 94 m²), dakle zemljišta zajedno sa izgrađenom na toj nekretnini slobodno stojećom stambenom zgradom koja se sastoji od prizemlja i prvoga kata s krovnom terasom, ali bez krovišta, kojem objektu pripada dvorište i okućnica prema onim površinama svake postojeće samostalne cjeline objekta kao i onaj dio zemljišta na kojem je objekt izgrađen zajedno s pomoćnim objektom kao pripadkom glavnoj stvari, a što je sve to kao takvo i prikazano od strane imenovanih sudskih vještaka kako sudskog vještaka za geodeziju Ivana Rapića iz vještačkoga nalaza i mišljenja od 24. veljače 2026. godine tako i zaključka vještačkoga nalaza i mišljenja sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu nekretnina Slavena Runje od 30. travnja 2026. godine.

69. U ovom postupku ostaje kao sporno pravno pitanje stjecanja stvarnih prava stranaka na zemljištu na kojemu je izgrađen predmetni, ovdje identificirani objekt, međutim kako je nesumnjivo utvrđeno da su stranke izgradile objekt na predmetnom zemljištu (riječ je prema uviđaju lica mjesta obavljenom na ročištu od 22. siječnja 2026. godine i identifikaciji nekretnine prema ovdje izvedenome vještačkom nalazu i mišljenju imenovanog sudskog vještaka za geodeziju), koji je objekt kao takav povodom postavljenoga zahtjeva ovdje prvotuženika i legaliziran, to je time došlo do pripajanja toga objekta predmetnom zemljištu na kojem su u vrijeme gradnje objekta bile kao vlasnici upisane treće osobe prema kojima je raniji tuženik, ishodio ispravu (sudsku odluku) kao osnovu stjecanja vlasništva, tako je došlo do sjedinjenja ove izgrađene zgrade sa zemljištem na kojem je zgrada izgrađena, pa je ovdje riječ o stjecanju prava vlasništva na cjelokupnom predmetu spora.

70. Odredbom čl. 20 st. 1. Zakona o osnovnim vlasničkim odnosima ("Narodne novine" broj 73/91- nastavno ZOVO-a) kao općeg propisa, koji se Zakon ovdje ima primijeniti s obzirom na vrijeme nastanka spornog pravnog odnosa (gradnja objekta završena je do kraja 1996. godine), propisano je da se pravo vlasništva stječe po samom zakonu, na temelju pravnog posla i nasljeđivanjem, dok je odredbom čl. 21. ZOVO-a, propisno da se po zakonu pravo vlasništva stječe stvaranjem nove stvari, spajanjem, miješanjem, građenjem na tuđem zemljištu, odvajanjem plodova, dosjelošću, stjecanjem vlasništva od nevlasnika, okupacijom i u drugim slučajevima određenim zakonom, a odredbom čl. 23. st. 1. ZOVO-a, propisano je da su stvari koje pripadaju raznim vlasnicima tako spojene ili pomiješane da se više ne mogu razdvojiti bez znatne štete ili bez razmjernih troškova, na novoj stvari nastaje pravo suvlasništva u korist dosadašnjih vlasnika razmjerno vrijednosti koju su te stvari imale u trenutku spajanja ili miješanja.

71. Time u vezi, objekt na zemljištu pripada vlasniku zemljišta prema općem načelu stvarnog prava superficies solo cedit odnosno načelu da sve što je trajno povezano s određenim zemljištem pripada kao priraštaj (accessio) nositelju prava vlasništva na tom zemljištu, odnosno isto prati sudbinu toga zemljišta, osim u iznimnim slučajevima kada se određeno pravo (ovdje pravo vlasništva) na tom zemljištu stječe

građenjem poštenjem graditelja, što bi svakako to bio objekt na zemljištu bilo od jednoga bračnog druga ili njih oboje koji je sagrađen radom i sredstvima bračnih drugova iz rada i s njima povezanim prihodima, tako da s osnove bračne stečevine građenjem objekta od strane bračnih drugova i zemljište koje bi kao takvo derivativno bilo preneseno u samostalno vlasništvo jednog bračnog druga, sveukupno prelazi u imovinsku masu bračnih drugova, prema posebnom tadašnje važećem pravnom osnovu kao njihova zajednička imovina jer kako se upravo ovdje radi o gradnji objekta od strane bračnih drugova u vrijeme trajanja braka na spornom zemljištu, to se sukladno načelu superficies solo cedit ne može razdvojiti objekt od zemljišta na kojemu je izgrađen, te se radi o jedinstvenoj nekretnini i u ovom slučaju se ne primjenjuje opća odredba čl. 24. st. 1. ZOVO-a, koja kao opći propis propisuje stjecanje vlasništva građenjem na tuđem zemljištu, već se ovdje imaju primijeniti odredbe posebnog zakona koje propisuju način stjecanja bračne stečevine.

72. U vrijeme stjecanja sporne nekretnine (kako stjecanja vlasništva na zemljištu tako i vremena gradnje samog objekta na tom zemljištu), na snazi je bio Zakon o braku i porodičnim odnosima („Narodne novine“ broj 11/78, 45/89, 50/90 i 25/94- nastavno ZBPO-a), koji je kao takav poseban propis i koji se u konkretnim slučaju treba primijeniti sukladno odredbi čl. 363. st. 2. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj 162/98- nastavno ObZ-a/98), kojom je odredbom propisano da se danom primjene toga Zakona ne mijenjaju prava i dužnosti stečena po prijašnjim propisima.

73. Odredbom čl. 276. ZBPO-a, je propisano da imovina bračnih drugova može biti zajednička i posebna, time da je sukladno odredbi čl. 277. ZBPO-a, propisano da imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili potječe iz te imovine, da je njihova zajednička imovina, kao i što je odredbom čl. 287. st. 1. ZBPO-a, propisano da se kod utvrđenja suvlasničkih dijelova udio bračnog druga u zajedničkoj imovini određuje prema njegovom doprinosu u stjecanju te imovine. Dakle, sva imovina koju su bračni drugovi u braku stekli radom ili potječe iz te imovine, zajednička je imovina bračnih drugova.

74. Vezano za ovdje kao istaknuto pitanje stjecanja zemljišta na kojem je objekt izgrađen i objektu pripadajućeg mu zemljišta (dvorišta i okućnice), izvodi se zaključak usporedbom svih ovdje izvedenih dokaza, da je riječ o zemljištu na kojem je sporni objekt izgrađen kao posebnoj imovini upravo ranijeg tuženika Žarka Milata, te se nedvojbeno izvodi zaključak kako je zemljište na kojem je izgrađen objekt njegova vlastita (posebna) imovina, koju je stekao prethodnim darovanjem od svoje majke, kasnije to vlasništvo i utvrdio pravomoćnom sudskom odlukom upravo prema svojoj pravnoj prednici, s obzirom da je isti bio stvarni vlasnik ovog zemljišta temeljem realiziranoga darovanja svoje pravne prednice upućeno upravo i isključivo u korist ranijeg tuženika Žarka Milata što je kao poseban i vlastiti doprinos ranijeg tuženika uneseno u bračnu stečevinu na način su bračni drugovi (tužiteljica i prethodni tuženik kao njen bračni drug), ovo zemljište iskoristili za gradnju objekta, što je obiteljska kuća, a primjenom načela jedinstvenosti nekretnine ta nekretnina postaje jedinstvena cjelina i time predstavlja zajedničku imovinu bračnih drugova, upravo ovdje parničnih stranaka.

75. Dakle, osnovano tužiteljica tvrdi da nekretnina označena kao čest. zem.3461/2, sada upisana u zk. ul. 3557 k.o. Seget, katastarske oznake kat. čest. 3047 k.o. Seget Donji, u naravi obiteljska stambena zgrada, kojoj pripada dvorište i okućnica s pripatkom, predstavlja bračnu stečevinu stranaka, sve to s obzirom da je objekt koji je trajno i neodvojivo vezan za zemljište na kojemu se nalazi i na kojem je izgrađen prati njegovu pravnu sudbinu jer je utvrđeno da je izgrađen sredstvima ostvarenih radom za vrijeme trajanja bračne zajednice bračnih drugova, odnosno potječe iz te imovine, sukladno odredbi čl. 277. ZBPO-a, tako da je ovaj objekt izgrađen upravo sredstvima bračnih drugova ostvarenih radom i izravnim doprinosom bračnih drugova u osobnom ili posrednom angažmanu u tom dijelu ocjenjenom jednakom dijelu s obzirom na angažman bračnih drugova i njihovu obiteljsku organizaciju vezano za zaposlenje, održavanje i brige kućanstva te ostvarenja prihoda bavljenjem poljoprivredom kroz dugogodišnje razdoblje.

76. Naime, ostvarena zarada koju su bračni drugovi s osnova rada ostvarivali kroz vrijeme trajanja braka pa do stjecanja ove imovine njihova je zajednička imovina, bez obzira koliko je koji od bračnih drugova zarađivao odnosno prihodio novčanih sredstva od rada ili druge zarade jer bračni drugovi nisu ugovorili posebnim ugovorom da njihove zarade budu posebna imovina svakog od njih, kako je to propisano odredbom čl. 279. ZBPO-a.

77. Prema odredbi čl. 287. st. 1. ZBPO-a, udio bračnog druga kod utvrđenja suvlasničkih dijelova u zajedničkoj imovini određuje se prema njegovom doprinosu u stjecanju te imovine, a ovdje je prethodno za utvrditi poseban doprinos jednog bračnog druga unosom u zajedničku stvar objektu pripadajućeg zemljišta, što je upravo ovdje utvrđeno da je to posebna imovina ranijeg tuženika Žarka Milata, jer je ovdje izvan svake sumnje utvrđeno da su u ostalom dijelu jednakovrijednim doprinosom parnične stranke kao tadašnji bračni drugovi sudjelovali u izgradnji zgrade (objekta izgrađenom na predmetnom zemljištu što se odnosi na obiteljsku kuću katnosti prizemlja i kata), budući bi tako ukazana vrijednost unosa posebne imovine u odnosu na cjelokupnu tako zajedničku imovinu bila potreba kod izračuna odgovarajućih suvlasničkih dijelova svakoga od bračnih drugova. Isto tako ukazano je da su ulaganja u izgradnju podruma kao pripatka toj nekretnini izvršena bez doprinosa tužiteljice.

78. Iz ovoga razloga, što je zemljište na kojem je objekt izgrađen i objektu pripadajućega zemljišta u različitoj kvaliteti kulture (što je ovdje vrt i uređeno dvorište što je pripadajuća okućnica s posebnim izgrađenim dijelom objekta kao pertinencijom glavnog objekta) posebna imovina ranijeg tuženika unesena u tako građenjem objekta na tom zemljištu nastalu zajedničku imovinu bračnih drugova, tužiteljica očito i neosnovano postavlja tužbeni zahtjev da s ove osnove istoj pripada suvlasnički udio od po 1/2 suvlasničkog udjela na ovoj predmetnoj kao zajedničkoj imovini, prvo jer unos nekretnine, odnosno zemljišta na kojoj je izgrađen sporni objekt i njemu pripadajućeg pripatka nije nastao niti je stečen s osnova rada ili prihodima vezanim za rad bračnih drugova.

79. Teret dokaza je na strani tužiteljice koja je i zahtijevala iz zajedničke imovine nastale s osnova bračne stečevine utvrđenje točno određenog suvlasničkog omjera od 1/2 dijela cjelokupne nekretnine i koja je zahtijevala s tim u vezi i ovlaštenje radi upisa takvog prava u tom suvlasničkom udjelu na svoje ime u zemljišnim knjigama na predmetnoj nekretnini uz istodobno brisanje u tom omjeru suvlasništva prava prvotuzenika koji je derivativno, odnosno pravnim poslom, upisao od svoga pravnog prednika, ranijeg tuženika.

80. Takav omjer ulaganja u zajedničku imovinu s obzirom na vrijednost unesenog zemljišta od strane tužiteljčinoga bračnog druga, čije pravo sadašnji prvotuzenik derivativno izvodi iz prava svoga pravnoga prednika (ranijeg tuženika) po pravnom poslu kao pravnoj osnovi kao njegove posebne imovine s korelacijom s vrijednosti izgrađenog objekta koji je izgrađen u postojećim gabaritima u katnosti prizemlja i kata u jednakim udjelima bračnih drugova, s dokazanim u dostatnoj kvaliteti samostalnoga doprinosa prvotuzenika u suradnji sa njegovim pravnim prednikom u izgradnji pomoćne građevine što se odnosi na pertinenciju objektu (podrumska), bilo je jedino moguće utvrditi u suvlasničkim omjerima komparirajući te odgovarajuće suvlasničke omjere s ovdje u ovom postupku izvedenim dokaznim sredstvom (odgovarajućim vještačenjem po imenovanom sudskom vještaku za građevinarstvo i procjenu nekretnina na tu okolnost).

81. Prema izvedenom zaključku toga imenovanog sudskog vještaka proizlaze procijenjene vrijednosti svakog od tih pojedinih dijelova nekretnine kao cjeline, tako da sukladno tim izvedenim u predmetnom vještačenju omjerima svakog toga pojedinog dijela nekretnine prema cjelini, koji idealni dio u odnosu na cjelinu odgovara doprinosu tužiteljice u stjecanju bračne stečevine koja se odnosi na jednakovrijedna ulaganja u suradnji sa bračnim drugom u izgradnji stambenog objekta i to u izgradnji prizemlja i izgradnji kata toga objekta (što odgovara omjeru od 1/2 dijela udjela prizemlja stambene građevine ocjenjene procjembenim elaboratom u omjeru prema cjelini od 23,70% -odnosno njenom udjelu od 11,85% i prvoga kata stambene građevine ocjenjene procjembenim elaboratom u omjeru prema cjelini od 29,03%- odnosno njenom udjelu od 14,515%), a konverzijom u odgovarajuće suvlasničke omjere čini pripadajući suvlasnički omjer tužiteljice od 2637/10000 suvlasničkog dijela (što odgovara postotku njenog udjela od 26,37%), odnosno zaokruženo i svedeno na manji nazivnik u suvlasničkom udjelu od 26/100 suvlasničkog dijela, koji idealni dio u odnosu na cjelinu odgovara tom omjeru tužiteljice u ovoj bračnoj stečevini, dok uz to što je raniji tuženik kao bračni drug tužiteljice na jednakovrijedan način doprinosio s tužiteljicom u izgradnji stambenog objekta i to u izgradnji prizemlja i izgradnji kata toga objekta (što odgovara omjeru od 1/2 dijela udjela prizemlja stambene građevine ocjenjene procjembenim elaboratom u omjeru prema cjelini od 23,70%-odnosno njegovom udjelu od 11,85 % i prvoga kata stambene građevine ocjenjene procjembenim elaboratom u omjeru prema cjelini od 29,03%- odnosno njegovom udjelu od 14,515%), ipak u tu imovinu kao bračnu stečevinu unio svoju posebnu imovinu (pripadajuće zemljište ocjenjeno u procjembenom elaboratu u omjeru prema cjelini od 37,94%), kao i što je utvrđeno da tužiteljica nije doprinosila izgradnji podrumska kao pripadka stambenom objektu (što odgovara udjelu pomoćne zgrade ocjenjeno u

procjembenom elaboratu u omjeru prema cjelini od 9,33%), tako da prema tim omjerima svakog toga pojedinog dijela nekretnine prema cjelini, konverzijom u odgovarajuće suvlasničke omjere čini sadašnji pripadajući suvlasnički omjer prvotuženika od 7363/10000 suvlasničkog dijela (što odgovara postotku njegovog udjela od 73,63%), odnosno zaokruženo i svedeno na manji nazivnik u suvlasničkom udjelu od 74/100 dijela, koji idealni dio u odnosu na cjelinu odgovara tom omjeru prvotuženika (kao pravnog slijednika ranijeg tuženika) u ovoj bračnoj stečevini.

82. Ovdje je još za naglasiti pravno pravilo da nitko na drugoga ne može prenijeti više prava od onoga koje sam ima, tako da raniji tuženik kao pravni prednik prvotuženika ugovorom koji je sklopio s prvotuženikom za slučaj smrti nije mogao valjano prenijeti ona prava koja nije imao na nekretnini koja je ovdje predmet zahtjeva tužiteljice s osnova bračne stečevine, već je mogao prenijeti samo ona prava u odgovarajućem mu suvlasničkom udjelu koje ovaj ima u bračnoj stečevini, tako da niti upis vlasništva prvotuženika u zemljišnoj knjizi za taj udio nije valjan.

83. Ovim izračunom omjera gornje navedenih doprinosa, konverzijom u izračun suvlasništva stranaka i to tužiteljice kao bračnog druga ranijeg tuženika u nastanku zajedničke imovine kao bračne stečevine i prvotuženika kao singularnog slijednika ranijeg tuženika (koji je sada i upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik predmetne nekretnine za cijelo), i to za nekretninu označenu zemljišnoknjižne oznake kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget, koja nekretnina odgovara anagrafskoj oznaci, Seget Donji, Ulica sv. Danijela 15, a koja nekretnina u svojoj ukupnosti predstavlja zajedničku imovinu (bračnu stečevinu) tužiteljice i ranijeg tuženika Žarka Milata, tako da nesumnjivo proizlazi da je sukladno doprinosu tužiteljice u stjecanju te imovine u njenoj ukupnosti njen suvlasnički udio koji joj pripada s osnova bračne stečevine u pripadajućem omjeru od 26/100 suvlasništva cjeline, zbog čega se u tom dijelu ukazuje kao osnovan postavljeni konačno precizirani tužbeni zahtjev, pa je kao takav i prihvaćen, kao što je i prihvaćen jer je i time osnovan ovom zahtjevu supostavljeni zahtjev radi izdavanja naloga brisanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, upisanoj u ZU 3557, k.o. Seget, s imena prvotuženika kao sadašnjeg upisanog vlasnika nekretnine, za taj omjer od 26/100 dijela cjeline, uz istodobnu uknjižbu prava suvlasništva na toj nekretnini za 26/100 idealnog dijela cjeline na ime tužiteljice jer je u tom odgovarajućem suvlasničkom omjeru koji je tužiteljici s osnova stjecanja bračne stečevine i dosuđen, tužiteljica stekla suvlasništvo temeljem zakona, zbog čega je u tom dijelu dosuđeno sve kao u toč. I. izreke.

84. S obzirom da je utvrđeno kako je tužiteljica neosnovano postavila zahtjev radi utvrđenja prava suvlasništva stjecanjem s osnova bračne stečevine na nekretnini opisanoj u toč. I. izreke ove presude, to je u preostalom traženom suvlasničkom udjelu za više traženog udjela od onoga dosuđenoga za razliku od 24/100 idealnoga dijela cjeline u tom dijelu tužbeni zahtjev kojim je tužiteljica zahtijevala utvrđenje suvlasničkog udjela za taj omjer kao i za taj omjer supostavljenim zahtjevom zahtijevala izdavanje naloga za upis brisanja u tom omjeru prava vlasništva s imena prvotuženika kao sadašnjeg upisanog vlasnika i upis u tom omjeru prava suvlasništva na ime tužiteljice, time je u tom dijelu taj zahtjev i odbijen, sve kako je to i odlučeno kao u toč. II. izreke.

85. U pogledu postavljenog zahtjeva u preinačenoj tužbi radi uvođenja tužiteljice u suposjed predmetne nekretnine.

86. Kako je to gornje navedeno, utvrđeno je da je uz odgovarajućem suvlasničkom udjelu tužiteljica stekla stvarna prava i to pravo vlasništva na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3461/2, upisane u ZU 3557 k.o. Seget, katastarske oznake kat. čest. 3047 k.o. Seget Donji, anagafske oznake Seget Donji, Ulica Sv. Danijela 15, koji posjed nesporno drži prvotuženik koji koristi tu nekretninu u cijleosti i koji se protivio iz razloga obiteljskih potreba uvođenju u suposjed tužiteljice u ovu nekretninu.

87. Privremenom regulacijom iz u ovom postupku određene privremene mjere, koja traje do pravomoćnog okončana ovoga parničnoga postupka, prihvaćen je bio zahtjev tužiteljice da se privremeno istoj omogući posjed nekretnine s obzirom da je to tužiteljin dom koji je sa svojim bračnim drugom kao takvoga koristila, a sada i kao utvrđena suvlasnica u određenom omjeru ima pravo da joj se i dosudi suposjed zajedno s prvotuženikom kao suvlasnikom u određenom omjeru iste nekretnine jer je posjed stvari, jedno od isključivih vlasničkih ovlaštenja, kojemu se ne može suprostaviti drugi suvlasnik u korištenju te stvari, te se međusobni odnosi suvlasnika mogu regulirati posebnim uređenjem suvlasničkih odnosa ili izdvajanjem iz suvlasničke zajednice.

88. Odredbom čl. 30. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/0, 73/0, 129/00, 114/01, 79/06, 141/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25- nastavno ZV-a)), propisano je da je pravo vlasništva na određenoj stvari koje ovlašćuje svoga nositelja da s tom stvari i koristima od nje čini što ga je volja te da svakoga drugoga od toga isključi, ako to nije protivno tuđim pravima ni zakonskim ograničenjima. Odredbom st.2. istog članka toga Zakona, propisano je da u granicama iz. st.1. ovoga članka vlasnik ima pravo, među ostalim, pravo posjedovanja, uporabe, korištenja i raspolaganja svojom stvari.

89. Odredbom čl. 36. st.1. ZV-a, propisano je da ako više osoba ima neku stvar u svom vlasništvu tako da svakoj pripada po dio toga prava vlasništva, računski određen razmjerom prema njenom pravu vlasništva te stvari, sve su one suvlasnici te stvari, a dijelovi prava vlasništva koji im pripadaju njihovi su suvlasnički dijelovi.

90. Odredbom čl. 37. st.1. ZV-a, propisano je da kad postoji suvlasništvo neke stvari, uzima se da je ta stvar pravno razdijeljena na sadržajno jednake dijelove (idealne dijelove), kojima je veličina određena veličinom suvlasničkih dijelova.

91. Odredbom čl. 38. st.1 ZV-a, propisano je da nije li što drugo određeno, svaki suvlasnik smije izvršavati glede cijele stvari sve ovlasti koje ima kao nositelj dijela prava vlasništva bez suglasnosti ostalih suvlasnika, ako time ne vrijeđa prava ostalih suvlasnika.

92. Kako je tužiteljica ovdje s osnova bračne stečevine utvrđena kao suvlasnica za 26/100, suvlasničkog dijela na predmetnoj nekretnini, a koja predstavlja obiteljsku kuću s okućnicom u kojoj je ranije tužiteljica stanovala do prestanka životne zajednice s ranijim tuženikom i predstavlja njen dom, a koju spornu nekretninu sada u isključivom posjedu drži prvotuženik, ipak takav suposjed na predmetnoj nekretnini pripada tužiteljici kao nositeljici prava vlasništva u odgovarajućem suvlasničkom omjeru, a budući prvotuženik s obzirom na ovdje postavljeni tužbeni zahtjev osporava pravo tužiteljici na posjed predmetne nekretnine, to se osnovan ukazao i u ovom dijelu postavljeni konačni precizirani tužbeni zahtjev kojim od prvotuženika tužiteljica zahtjeva predaju u suposjed sporne nekretnine jer za to ima legitimna očekivanja kao svakodobni vlasnik, a ne postoje nikakve okolnosti niti činjenice koje bi je u tome priječile odnosno prvotuženik nije dokazao niti ukazao da postoje određene za to zapreke, posebno jer je u tom smislu i ranije izrečena privremena mjera za predaju u suposjed nekretnine tužiteljici pravomoćna i na snazi, a prigovori prvotuženika izneseni u ovom postupku u pogledu složene obiteljske situacije i nesklada ne mogu po sebi derogirati stvarnopravni učinak koji je građansko pravnog karaktera, što je ovaj dio tužbenog zahtjeva, zbog čega je kao takav u tom dijelu postavljeni tužbeni zahtjev i prihvaćen, kako je to i odlučeno kao u toč. III. izreke.

93. U pogledu zahtjeva tužiteljice i prvotuženika (kao stranaka koje su zatražile naknadu troškova) postavljenih radi naknade troškova proizišlih iz ovoga parničnoga postupka.

94. Uzimajući u obzir postignute uspjehe stranaka iz ovog postupka, odnosno uzimajući u obzir okolnost da je tužiteljica uspjela u postavljenom stvarno pravnom zahtjevu radi utvrđenja bračne stečevine i radi upisa odgovarajućeg suvlasničkog omjera prava vlasništva u zemljišnoj knjizi, ali po ovoj osnovi u manjem omjeru od traženoga (tužiteljica je zahtijevala omjer od 1/2 udjela, odnosno 50/100 dijela, a uspjela je u utvrđenju suvlasničkog udjela s osnova bračne stečevine od 26/100 dijela, odnosno neznatno većem od 1/4 suvlasničkog dijela), čemu se u toj visini suvlasničkog omjera neosnovano protivio prvotuženik, uvažavajući da je tužiteljica ovdje uspjela i s postavljenim zahtjevom radi uvođenja u suposjed u predmetnu nekretninu, ali povodom kojeg zahtjeva nisu nastali posebni troškovi koji bi posebno opravdavali zahtjev tužiteljice kao stranke radi naknade troškova, dok je tužiteljica u pogledu postavljenih prijedloga za osiguranje uspjela u prijedlogu za osiguranje nenovčane tražbine uvođenjem u suposjed u predmetnu nekretninu, ali ne i s prijedlogom radi osiguranja nenovčane tražbine radi zabrane otuđenja, opterećenja i raspolaganja prvotuženika predmetnom nekretninom, tako da je sud odlučio uzimajući da bi bila riječ o približno jednakom uspjehu stranaka, sukladno odredbi čl. 154. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25-nastavno ZPP-a, koji se Zakon s obzirom na odluku o troškovima iz ovog postupka ovdje ima primijeniti), da u ovom slučaju svaka stranka iz ovog postupka svatko za sebe snosi svoje troškove proizišle iz ovoga postupka.

95. Sukladno gornje iznesenom u pogledu zahtjeva stranaka za naknadu troškova iz ovoga postupka, odlučeno je kao u točki IV. izreke.

OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
U Trogiru, dana 29. listopada 2026. godine.

S U D A C :

Denis Dučić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu u roku 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa ovog otpravka izjaviti žalbu. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranku putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

- tužiteljici po punomoćniku; Ivan Duplančić, odvjetnik u OD Ljubičić, Vrdoljak i partneri d.o.o., Split,
- tuženiku pod 1) po punomoćniku; Miloš Kandžija, odvjetnik u Trogiru,
- tuženici pod 2); Denia Milat,
- u spis

Po pravomoćnosti:

- Porezna uprava, Ispostava Trogir- uz potvrdu pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088f-58a3a**

Kontrolni broj: **0e45f-14015-86b2f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.